Urobme vzdelávanie cestou von z chudoby!

17. Európske stretnutie ľudí trpiacich chudobou

7-8 November 2018

Obsah

PREDSLOV 5

ZHRNUTIE 7

PRIPRAVOVANIE SCÉNY 9

TRH PRÁCE 10

PLENÁRNE OTVORENIE 12

DISKUSIA ZA STOLOM 16

Stôl 1: Prečo deti a mladí ľudia predčasne opúšťajú vzdelávací systém? 17

Stôl 2: Majú dospelí trpiaci chudobou prístup k vzdelávacím príležitostiam neskôr v živote? 19

Stôl 3: Ako je možné prispôsobiť možnosti odborného vzdelávania a vzdelávania dospelých tak, aby podporovali ľudí, ktorí sú nezamestnaní na prístup na trh práce? 20

Stôl 4: Ako môžeme podporiť nízkopríjmové rodiny a deti v prístupe k vzdelávaniu a odbornej príprave? 22

Stôl 5: Aké sú nefinančné prekážky brániace ľuďom v prístupe k vzdelávaniu a odbornej príprave? .. 24

Stôl 6: Čo bráni migrantom, žiadateľom o azyl a utečencom, aby úspešne integrovali vzdelávací systém prijímajúcej krajiny? 25

Stôl 7: Ako zabezpečiť rovnaký prístup k vzdelaniu pre deti a študentov s telesným alebo mentálnym postihnutím? 27

Stôl 8: Akým formám segregácie a diskriminácie sú vystavené deti a mladí ľudia žijúci v chudobe na školách a vzdelávacích inštitúciách? 29

Stôl 9: Akú úlohu majú učitelia pri zabezpečovaní kvalitného a inkluzívneho vzdelávania pre všetkých? 31

Stôl 10: Akým prekážkam čelia rodičia žijúci v chudobe, keď sa aktívne zapájajú na škole svojich detí a podporujú svoje deti v prístupe k vzdelávacím príležitostiam? 33

Stôl 11: Akú úlohu a zodpovednosť majú zamestnávatelia za to, aby investovali do odbornej prípravy na pracovisku a aby podporovali nepretržité zvyšovanie kvalifikácie svojich zamestnancov? 35

Stôl 12: Ako najlepšie overiť informálne a neformálne vzdelávanie a rozpoznať zručnosti získané mimo systému formálneho vzdelávania? 36

Stôl 13: Ako vzdelávanie posilňuje aktívne občianstvo, sebavedomie a participáciu? 38

Stôl 14: Sú vzdelávacie systémy zamerané na rozvoj osobných schopností a individuálnych talentov všetkých detí, alebo na štandardizované testovanie a rovnakú normu pre všetkých ? 40

Stôl 15: Ako lepšie hodnotiť zručnosti a bojovať proti nezamestnanosti (ľudia pracujúci v zamestnaniach, ktoré sú pod ich úroveň zručností) a vyžadujú vyššiu kvalifikáciu? 42

WORKSHOPY ZOSUMARIZOVANIE 45

AKCIA NA ZVIDITEĽNENIE: FREEZE FLASHMOB 49

ODPORÚČANIA 50

DIALÓG 52

UKONČENIE A HODNOTENIE 59

PREDSLOV

Boli sme nadšení, že sme mohli zamerať 17. Európske stretnutie ľudí so skúsenosťou chudoby na tému Chudoba a vzdelávanie. Obzvlášť nás potešilo, že táto spoločná pomoc predstavovala zmysluplný a viditeľný krok na ceste EAPN k transformácii a posilneniu participácie ľudí, ktorí v našej sieti trpia chudobou.

Toto stretnutie sa konalo v období záveru tohto politického cyklu v Európe, pričom v máji sa konali parlamentné voľby a v Európskej komisii a Rade sa na konci roku 2019 očakáva nové vedenie. V tomto cykle (zaviazanie sa k plneniu cieľov trvalo udržateľného rozvoja, Európsky pilier sociálnych práv a súvisiace právne predpisy), sme zaznamenali menej konkrétnych krokov v boji proti chudobe, pričom 113 miliónov ľudí stále žije v Európe v riziku chudoby a sociálneho vylúčenia. Je nám jasné, že naše morálne, politické, hospodárske, sociálne a vzdelávacie systémy musia byť radikálne preprogramované, aby sa chudoba stala nemysliteľnou a nemožná na našom kontinente. Toto preprogramovanie by sa malo zamerať na blahobyt ľudí vrátane tých, ktorí čelia chudobe a sociálnemu vylúčeniu. To je nielen spravodlivé, je to múdre a prospešné pre všetkých.

Tohtoročné stretnutie dobre nadväzovalo na európsky politický program. Stratégia Európa 2020 obsahuje dvojitý hlavný cieľ v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy zameraný na obmedzenie predčasného ukončenia školskej dochádzky na menej ako 10% a zlepšenie miery ukončenia terciárneho vzdelávania na najmenej 40%. **Prvá zásada piliera sociálnych práv uvádza** „Každý má právo na kvalitné a inkluzívne vzdelávanie, odbornú prípravu a celoživotné vzdelávanie, aby si udržal a získal zručnosti, ktoré mu umožňujú plne sa zapájať do spoločnosti a úspešne zvládať prechod na trh práce. Aby sa vytvorili príležitosti celoživotného vzdelávania.

Vítame tieto politické záväzky - a trváme na tom, že sa musia realizovať v praxi a čoskoro. Táto implementácia si vyžaduje veľké verejné investície, ktoré musia byť poháňané radikálnou zmenou politickej paradigmy - nad rámec HDP (hrubý domáci produkt), smerom k modelu sociálneho a trvalo udržateľného rozvoja založeného na právach, ktoré uprednostňujú spravodlivejšie rozdelenie príjmov, spoločnú prosperitu a ľudské práva. Kľúčovými partnermi pri navrhovaní, monitorovaní a implementácii týchto politík sú ľudia trpiaci chudobou a ich organizácie občianskej spoločnosti.

Naše zameranie na väzbu medzi vzdelávaním a chudobou v tomto roku vyvolalo zásadné otázky týkajúce sa prístupu ku kvalitnému a inkluzívnemu vzdelávaniu (najmä pre zraniteľné skupiny, ktoré čelia viacerým prekážkam), prístupu k technológiám a rastúcemu technologickému rozdeleniu, skrytým nákladom na chudobu v systéme vzdelávania. I ako predísť predčasnému ukončeniu školskej dochádzky a podporovať ju, okrem iných tém. 15 diskusných stolov poukázalo na mnohé otázky.

Nasledujúce workshopy prišli s konkrétnymi návrhmi, ako urobiť vzdelávanie skutočnou cestou z chudoby a sociálneho vylúčenia.

Dôrazne povzbudzujeme tých, ktorí prijímajú európske rozhodnutia, aby v tomto politickom cykle a nasledujúcom období venovali veľkú pozornosť otázkam, ktoré boli nastolené na európskych stretnutiach ľudí zažívajúcich chudobu. Aby Európa mohla skutočne uspieť, naši riadiaci predstavitelia

musia uznať, že sme Európa a že naše hlasy musia byť vypočuté. Naše skúsenosti sú dôležité a obohacujúce a môžu pomôcť formovať budúcnosť nášho kontinentu - budúcnosť, ktorú môžeme spoločne budovať a na ktorú môžeme byť všetci hrdí.

Vera Hinterdorfer

EAPN Vice President

Leo Williams

EAPN Director

ZHRNUTIE

Témou 17. európskeho stretnutia ľudí zažívajúcich chudobu (PEP) bolo Chudoba a prístup k vzdelávaniu. Podujatie sa uskutočnilo 7. - 8. novembra v Bruseli organizované Európskou sieťou proti chudobe (EAPN) s podporou Európskej komisie, rakúskeho predsedníctva Európskej rady a fondu EAPN.

Medzi 120 účastníkmi boli národné delegácie členov EAPN, zástupcovia občianskej spoločnosti a odborových zväzov a dobrovoľnícke skupiny z 28 krajín. Rovnako ako v predchádzajúcich rokoch bolo stretnutie PEP jedinečnou príležitosťou na zdieľanie ich príbehov o ťažkostiach a nádeji medzi sebou, ako aj s riadiacimi orgánmi EÚ.

Pripojili sa k nim tvorcovia rozhodnutí z Európskej komisie, vrátane virtuálneho vystúpenia Marianne Thyssen, komisárky pre zamestnanosť, sociálne veci a začlenenie (DG EMPL), a Katariny Ivanković Knežević, riaditeľky pre sociálne veci v GR EMPL. Členské štáty zastupoval Florian Pecenka z ministerstva školstva, vedy a výskumu Rakúska, ktorý pôsobí na stálom zastúpení Rakúska pri EÚ a vystupoval v mene predsedníctva Rady, ako aj Guy Vanhengel z ministerstva financií a rozpočtu Bruselského regiónu.

Delegáti, ktorí sa zišli v Konferenčnom centre MCE v Bruseli, vstúpili cez „trhovisko“ stánkov a výstav s klastrami národných delegácií, ktoré sa prelínali a zdieľali svoje príbehy. Na poschodí v hlavnom sále sa konali plenárne a záverečné vyhlásenia. Otvorená diskusia bola podporovaná počas celého podujatia jeden a pol dňa.

Úvodné plenárne zasadnutie vytvorilo scénu so živými svedectvami britských a španielskych národných delegátov, ktoré boli vybraté v kontexte kľúčových strategických a politických smerov EÚ (VFR, Európsky pilier sociálnych práv, Európa 2020 a Európsky semester, Agenda zručností, Európsky sociálny FEAD) a globálne iniciatívy, ako napríklad ciele trvalo udržateľného rozvoja OSN.

S novým budúcim rozpočtom EÚ rastie politický tlak na vzdelávanie a veľký dôraz sa kladie na sociálne začlenenie. Komisárka Thyssen potvrdila, že Európska komisia sa naďalej zasadzuje za európske stretnutie najmä ľudí, ktorí zažívajú chudobu a za vzdelanie, pričom uviedla, že vzdelávanie a starostlivosť v ranom detstve majú vysokú prioritu, najmä pre tých, ktorí vyrastajú v chudobe, aby prelomili bludný kruh v rámci programu sociálneho piliera a zručností.

Formát svetovej kaviarne v kombinácii s interaktívnymi panelovými diskusiami na vysokej úrovni, ktorých sa zúčastnili poprední politickí činitelia na vnútroštátnej úrovni a na úrovni EÚ, poskytli široké plátno, na báze ktorého možno urobiť hmatateľné rozhodnutia zmeny spôsobu, akým je vytváranie bohatstva formované v moderných „sociálnych“ ekonomikách, so vzdelávaním ako mocná páka, ktorá vytiahne viac ľudí z cyklu chudoby.

Akcia „freeze flashmob“ na centrálnej stanici v Bruseli na druhý deň, očarujúcim spôsobom upozornila na hlavné otázky a otvorila otázky týkajúce sa prístupu k vzdelávaniu ako cesty z chudoby. Okoloidúci fotografovali, pýtali sa otázky a dostali letáky, keď prešli bludiskom delegátov stretnutia PEP, ktorí sa zahákli do vlajok štátov a EÚ.

Prvý deň bol o otvorenej diskusii o ďalšom definovaní, spresnení a načrtnutí konkrétnych, praktických odporúčaní vychádzajúcich z 15 „rozhovorov za stolmi“, z otázok a tém vopred pripravených národnými delegáciami. Na popoludňajších workshopoch sa dohodlo osem tém na ďalšie spracovanie a po krátkom súhrnnom stretnutí sa na druhý deň vybrali štyri témy, ktoré sa majú predložiť riadiacim orgánom.

Štyri konkrétne odporúčania predložené orgánom s rozhodovacou právomocou (bez stanoveného poradia) boli: predčasné ukončenie školskej dochádzky; digitálne delenie; telesné a duševné postihnutia; a migrácia (podrobnosti pozri neskôr). Zostávajúce témy boli prediskutované v skupinách prostredníctvom otázok a odpovedí aj s osobami s rozhodovacou právomocou. Rozhovory a workshopy boli zapísané hostiteľmi a zapisovateľmi a upravené do tejto správy.

Počas podujatia sa prediskutovali silné svedectvá a silné posolstvá o práve na vzdelanie pre všetkých a význame investovania do vzdelávania, ktoré všetkým pripomína, že boj o kvalitné a inkluzívne vzdelávanie je rôznorodý (s dopadom na duševné a fyzické zdravie, rozpočty domácností, začlenenia atď.). „Nemali by sme bojovať za vzdelávanie, malo by to byť naše právo !“ Povedala Sian Jones, koordinátorka politiky EAPN; ide o jasný signál , že súčasný systém je nevyhovujúci.

Príliš veľa ľudí zostáva v chudobe, osvojené zručnosti v reálnom živote nie sú uznané za zásluhy pri hľadaní zamestnania, deti stále opúšťajú školu predčasne bez jej ukončenia, cítia sa vylúčené alebo že ich talent nie je rozvíjaný v preplnených školách. Je potrebné vytvoriť spoločné riešenia, do ktorých budú zapojené rodiny, komunity, študenti, učitelia, sociálni aktéri, mimovládne organizácie a sektor neformálneho vzdelávania, aby sa zabezpečili inovatívne spôsoby práce s deťmi (a ich rodinami) a dospelými, ktorí sa podieľajú na vzdelávacích procesoch a spájajú formálne a neformálne vzdelávanie s cieľom vytvoriť holistický prístup celoživotného vzdelávania, ktorý nenechá nikoho za sebou.

PRIPRAVOVANIE SCÉNY

Urobme vzdelávanie cestou von z chudoby!

Napriek náznakom rastu vo väčšine európskych ekonomík je stále viac než 113 miliónov ľudí, čiže približne 25% celkového počtu obyvateľov EÚ, stále ohrozených chudobou alebo sociálnym vylúčením. Prehlbujúci sa rozdiel v bohatstve je silným signálom, že hospodárske a politické systémy potrebujú revíziu na základe názoru, že odstránenie chudoby je verejným dobrom, a teda morálnou a politickou povinnosťou.

Pre Európsku sieť boja proti chudobe je kvalitné, inkluzívne a celoživotné vzdelávanie osvedčenou a dôležitou súčasťou cesty z chudoby, čo viedlo k voľbe prístupu k vzdelávaniu vo vzťahu k chudobe ako témy tohto Európskeho stretnutia. Vzdelávanie však nestačí. Boj proti chudobe si vyžaduje úspešnú kombináciu politík, medzi ktorými je dôležitý prístup k iným službám, silnému systému sociálnej starostlivosti, ku kvalitnému a udržateľnému pracovnému miestu atď.

Vzdelávanie je zakotvené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a v Dohovore OSN o právach dieťaťa. Malo by byť prístupné všetkým a nielen nástrojom prístupu na trh práce. Vzdelávanie je jednou z najdôležitejších investícií, ktoré môže krajina alebo región poskytnúť svojim ľuďom pre ich budúcnosť.

Vďaka participatívnemu štýlu, na ktorom sa zúčastnili ľudia s priamou skúsenosťou toho, čo znamená chudoba vo veľkomestách, mestách a vidieckych komunitách v celej Európe, bolo stretnutie PEP v roku 2018 dobre pripravené na podporu diskusie a riešenie hlavných otázok k tejto téme. Patrili k nim okrem iného:

- **Ako rozvíjať širokú politiku inkluzívneho vzdelávania**
- **Predčasné vzdelávanie, predčasné ukončenie školskej dochádzky a chudoba detí**
- **Celoživotné vzdelávanie nad rámec potrieb trhu práce**
- **Ako zabezpečiť širokú účasť študentov a rodičov, ktorí zažívajú chudobu vo vzdelávacích systémoch**

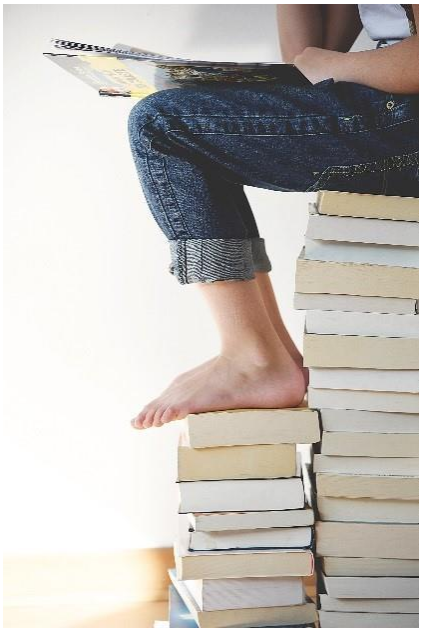

TRH PRÁCE

„PEP reč“… hlasy z pracovného trhu

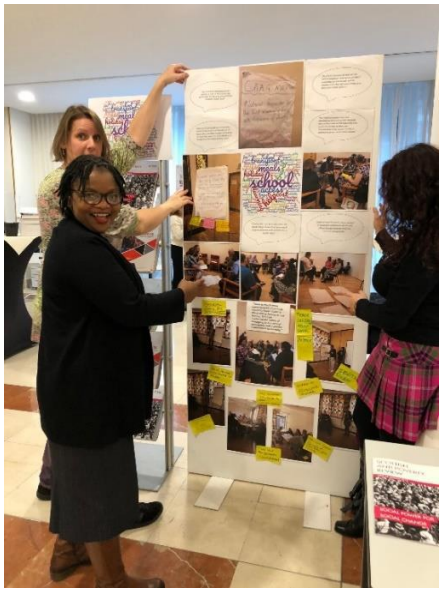

„Erasmus + je príležitosťou pre ľudí, ktorí nie sú zvyknutí študovať v zahraničí, aby videli, že to nie je elitárstvo. Je to tiež skvelé pre zažívanie rôznych možností, mládežnícke výmeny, školenia ... Nie je to také ťažké. Je to viac ako vzdelávací program. Získavajú medziľudské a kultúrne zručnosti a pomáhajú sociálnemu začleneniu. “

(Alexia Samuel, Erasmus + Európska komisia a Julien Rubaudo, Dynamo International)

„Pre nás je stretnutie PEP dôležité pre zdieľanie informácií. Prišli sme skoro, aby sme sa pripravili na čas a nič nechýbalo. Je užitočné rozvíjať sa a pomáhať ostatným prostredníctvom našich skúseností v teréne, čo znamená, že nie zhora nadol. Skúsenosti, ktoré nie sú vždy známe. “

(Luxemburský Frank Zeimer, Michael Achu Mutabiri a Markus Berchem)

„Chceli sme získať nové skúsenosti a kontakty a zistiť, ako iné krajiny odpovedajú na ťažké otázky o vzdelávaní a počuť ich rôzne názory - aká je situácia v iných členských štátoch, ako je na tom Chorvátsko alebo iné nové členské štáty.“

(Fínska Hani Forsell a Jaana Saikkonen)

„Prístup k vzdelaniu bol dobrou voľbou tém. K tomu by sme pridali „rovnaký“ a „kvalitný“ prístup. Teraz je medzera. Čísla hovoria jednu vec, ale neberú do úvahy každého. Niektorí sa učia inak, potrebujú rôzne prístupy. Role, modely, napríklad, sú dôležité pre deti, aby sa spoliehali na niekoho, 'jeden dobrý dospelý' môže znamenať veľa pre deti, ktoré zápasia s ADHD, napríklad, ktorí sú nastavené na neúspech v súčasnom systéme. Všetky deti potrebujú aj emocionálne a mentálne zručnosti. “

(Írsky Paul Uzell)

PLENÁRNE OTVORENIE

Pre Európsku sieť proti chudobe nestačí pracovať pre ľudí, ktorí zažívajú chudobu; Podľa viceprezidentky EAPN Very Hinterdorferovej je dôležité hľadať trvalo udržateľné riešenia. Toto je pracovné zdôvodnenie siete a je dokonale zachytené každoročným európskym stretnutím ľudí, ktorí zažívajú chudobu, ktorý Leo Williams, riaditeľ EAPN, označil za „vrcholný bod“ roka. Publikum pripomenulo tohtoročnú tému, ktorá bola prijatá s nadšením, „Urobme vzdelávanie cestou z chudoby!“ A predstavila panel tvorcov politiky Európskej komisie a rakúskeho ministerstva školstva spolu s tromi svedectvami zo srdca ľudí žijúcich v chudobe v Španielsku a Spojenom kráľovstve.

Florian Pecenka, vedúci oddelenia vzdelávania, vedy a výskumu na Stálom zastúpení Rakúska pri EÚ, uviedol, že toto vzdelávanie bolo vhodnou témou zvolenou pre toto stretnutie PEP. Hospodárske problémy Európy poukázali na potrebu lepšieho a inkluzívnejšieho vzdelávania ako východiska z krízy. „Zmeškali sme však príležitosť v roku 2011 skutočne dostať vzdelanie na vrchol našej agendy.“ S novým rozpočtom EÚ pre budúcnosť (MFF) je politický tlak na vzdelávanie a veľký dôraz sa kladie na sociálne začlenenie s dvojnásobkom navrhovaného rozpočtu (30 miliárd EUR), ktorý by podľa neho mal byť zvýšený. "Ale k tomu potrebujeme aj vašu podporu."

Vzdelávanie je teraz súčasťou európskeho piliera sociálnych práv a je základným právom bez ohľadu na vek, postavenie a situáciu, dodala Hinterdorfer. „Je potrebné sa dostať z chudoby nielen preto, aby sme získali lepšie pracovné miesta. Veci sa rýchlo menia, preto je dôležité vzdelávať sa a držať krok. “PEP z roku 2018 je príležitosťou pre všetkých„ expertov na život “v miestnosti, aby posilnili svoj hlas“, povedala, „aby tvorcovia politiky počuli skutočné príbehy a pochopili hodnoty, ktoré povedú k pozitívnym zmenám.“

Marianne Thyssen, európska komisárka pre zamestnanosť, sociálne veci a začlenenie, vyzvala delegátov, aby zvýšili svoj hlas a navrhli inovatívne nápady na kvalitné vzdelávanie, odbornú prípravu a celoživotné vzdelávanie. Komisárka vystúpila z Viedne, kde sa zúčastnila na stretnutí o odbornom vzdelávaní a odbornej príprave (OVP) ako súčasť rakúskeho predsedníctva. Povedala, že nie je náhoda, že vzdelávanie, ktoré je blízke jej srdcu, bolo dôležitou kapitolou európskeho piliera sociálnych práv, „investovaním do budúcnosti všetkých“. Ale s približne 61 miliónmi dospelých, ktorí ešte stále zápasia so základnými zručnosťami (matematická gramotnosť, gramotnosť, digitálne atď.), sa pracuje dopredu. „Agenda pre nové zručnosti pre Európu je tu“, povedala, aby sme sa ubezpečili, že každý má zručnosti potrebné pre lepšie celoživotné príležitosti. Vzdelávanie a starostlivosť v ranom detstve majú vysokú prioritu, najmä pre tých, ktorí vyrastajú v chudobe, aby prelomili cyklus.“

Silné svedectvo

Jackie Stockdale, matka troch detí zo základných škôl vo Veľkej Británii, vydala silné svedectvo o boji, ktorému mnohí Európania čelia, aby zlepšili svoj život prostredníctvom vzdelávania, museli pracovať na viacerých pracovných miestach na čiastočný úväzok a navštevovať hodiny s prázdnym žalúdkom. Napriek jej najlepšiemu úsiliu sa stále cíti uväznená v chudobe. „Ako môžeme uniknúť chudobe, keď ledva prežívame každodenný život?“ Lamentovala pre dodatočné náklady na vzdelávanie, ako sú uniformy, školské výlety, knihy a iné učebné materiály. „Tieto skryté náklady musia byť odstránené pre deti, aby napredovali!“ Vláda pomáha s jednotnými grantmi, ale nestačí to. Povedala, že pre učiteľov je ťažké vytvoriť inkluzívne prostredie v triedach s toľkými nerovnosťami, ktoré zhoršuje spotrebiteľská spoločnosť, a vyzvala na inovatívnu spoluprácu medzi rodičmi a školami na podporu inkluzívnosti a lepšieho pochopenia chudoby. „Musíme spolupracovať… a investovať do celého systému… aby sme ponúkli dôstojnú budúcnosť bez ohľadu na príjem rodiny,“ ukončila. Pre tento účel majú hlasy ľudí s priamou skúsenosťou s chudobou, ako napríklad sú ľudia v miestnosti veľký význam. Komunikácia je kľúčová, zdola nahor, povedala a „viac prepojené myslenie“ je naozaj potrebné.

Patricia Pantión Gámezová zo Španielska sa podelila o osobnú skúsenosť od srdca , o jej psychickom a fyzickom vnútornom boji, aby ukončila štúdium po tom, čo bola nútená opustiť strednú školu čoskoro, aby podporila svoju rodinu. Znovu a znovu jej boli odopreté pôžičky na štúdium a napätie v práci a štúdiu bez podpory rodiny viedlo k niekoľkým záchvatom depresie. Prišlo to najhoršie, nemala peniaze na zaplatenie energií a energia bola vypnutá. To znamenalo žiadne teplo, žiadny počítač na štúdium, žiadnu chladničku ... „Mala som len trochu peňazí na jedenie jedného jedla denne," povedala. "Zlomila som sa a takmer som nedokončil kurz." Ale nevzdala sa a nakoniec skončila s nejakou pomocou od priateľov. "To je môj príbeh o snahe dokončiť svoje vzdelanie."

Ďalej vystúpila Cynthia Eniola Oyeneyin, ktorá zastupovala Platformu pre medzinárodnú spoluprácu v oblasti nelegálnych migrantov (PICUM), ktorá popísala svoje „roky prekonávania nepriaznivých situácií" po tom, čo jej bol odmietnutý študijný grant z dôvodu jej postavenia migranta. "Bola som vo Veľkej Británii desať rokov, takže som sa cítila naozaj na dne," povedala, "ale som sa zdvihla a rozhodla sa brániť, zvýšiť povedomie na vysokých školách a stredných školách o tejto nespravodlivosti." Na tejto ceste sa stretla s ostatnými , ktorí sa ocitli v podobnej situácii. Spoločne sa stali aktivistami. Zákon sa zmenil po rozhodnutí najvyššieho súdu, ale

Cynthia stále nebola finančne zabezpečená, takže musela pokračovať v boji a hľadať iné zdroje finančných prostriedkov, čo sa stalo, keď objavila osobitnú klauzulu v nariadeniach na pomoc mladým migrantom. Dnes navštevuje Kent University. „Naučila som sa, že musíte aktívne bojovať za to, čo chcete," povedala. „Som rada, že som tu s ľuďmi, ktorí sa o tento boj delia, aby sa svet stal lepším miestom a pomohol ľuďom dostať sa k vzdelaniu a zlepšiť svoj život."

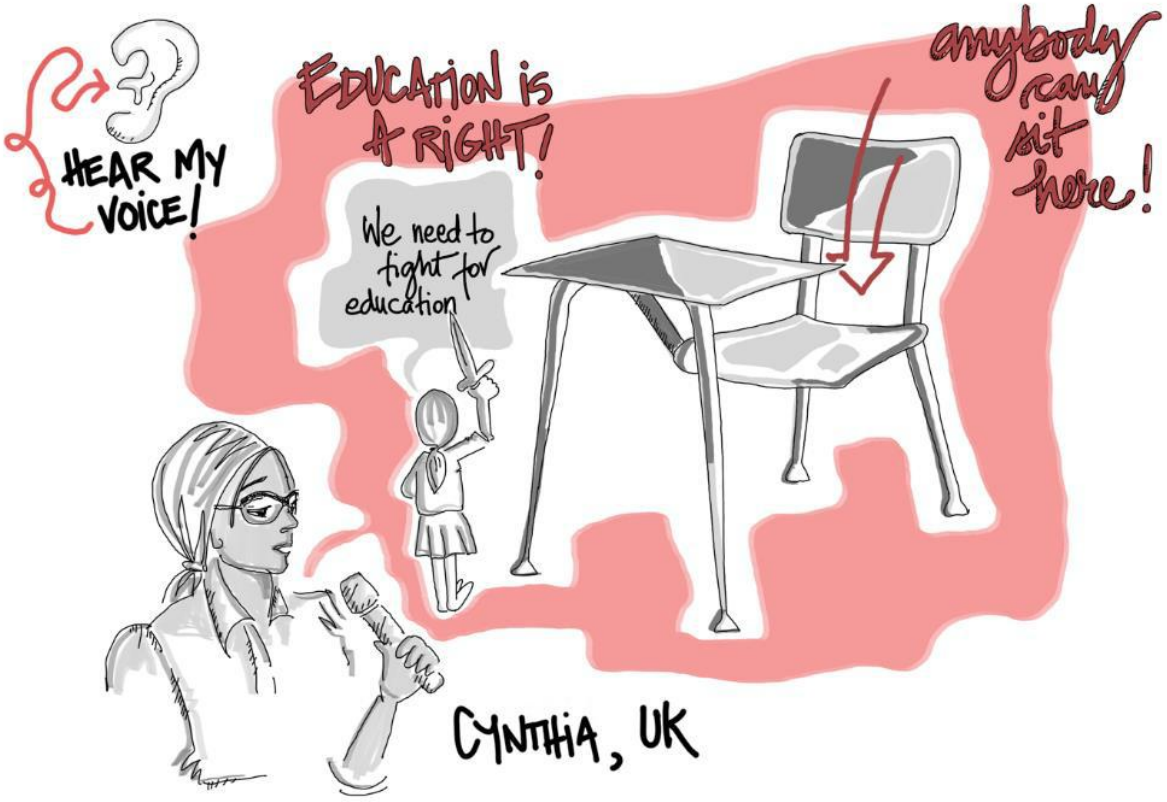

Katarína Ivanković Knežević, riaditeľka pre sociálne veci v rámci GR pre zamestnanosť, sociálne veci a začlenenie, bola pozvaná, aby ponúkla určitý politický kontext a uvažovala o týchto troch hrozných príbehoch, povedala, že musíme vidieť širší obraz, pretože je to viac než len vzdelávanie. Sociálna inklúzia je jej hlavnou súčasťou. "Sme požehnaní, že máme ľudí, ako ste vy (Cynthia), ktorí bojujú a robia zmeny možné, aby prekonali predsudky," povedala. Na úrovni EÚ existujú nástroje, ako napríklad Európsky sociálny fond (ESF), ktorý má v súčasnosti 20% svojho rozpočtu vyčleneného na sociálne začlenenie, a Fond pre európsku pomoc najodkázanejším osobám (FEAD), ktorý poskytuje potraviny, školské materiály a inú podporu tým, ktorí to najviac potrebujú. Vyzvala všetkých delegátov PEP, aby vyjadrili politickým činiteľom silné posolstvá, aby zvýšili ich povedomie o skutočných ťažkostiach, ale aj o potenciáli dostať sa z nich. "Niekedy nám strach bráni vidieť možnosti," povedala. „Okno môže byť otvorené, ale musíme sa cítiť… bezpečne [pozrieť sa] a vidieť príležitosti."

DISKUSIA ZA STOLOM

World Café (alebo „Knowledge Café“, ako je niekedy známa) je jednoduchý, ale efektívny formát na usporiadanie skupinových dialógov s viacerými témami a prispôsobenie zložitosti a nuancií rôznych prispievateľov a ich jedinečných súvislostí a kultúrnych hľadísk. Dôsledná príprava vo forme otázok vyvolávajúcich myšlienky je kľúčom k optimalizácii časovo ohraničenej „diskusie za stolom“, aby sa zabezpečilo, že ponaučenie si zoberieme do našich domovov a budeme schopní konať.

Po plenárnom zasadnutí, ktoré sa konalo 7. novembra, delegáti zrealizovali sériu rozhovorov v priebehu celého podujatia. Témy zasadnutí sa snažili nájsť odpovede na sériu sondovacích otázok navrhnutých a vylepšených počas príprav spolu s národnými delegáciami EAPN.

Zhrnutie každej „diskusie“ sa nachádza na nasledujúcich stranách.

Podrobnejší popis diskusií nájdete na internetovej stránke EAPN alebo na požiadanie.

World Café je štruktúrovaný rozhovor, ktorý umožňuje skupinám ľudí vymieňať si skúsenosti a vedomosti o vybratých témach. Témy sú priradené k rôznym stolom v okolí miesta konania a účastníci sú vyzývaní, aby odpovedali na otázky a všeobecne sa v diskusii zamerali na prevažujúce myšlienky. Niekoľko kôl diskusií ponúka jednotlivcom možnosť prispieť k rôznym stolom / témam s facilitátormi alebo „hostiteľmi stolov“, ktoré aktívne stimulujú výmeny názorov s cieľom identifikovať kľúčové otázky, prehlbovať porozumenie a zbierať „kolektívnu inteligenciu“ z národného obrazu, ktorý sa už vytvoril počas prípravných fáz. , Ďalšie informácie o tejto metóde: www.theworldcafe.com

Stôl 1: Prečo deti a mladí ľudia predčasne opúšťajú vzdelávací systém?

Hostiteľ: Laura Marin, EAPN RO

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aká je vaša priama alebo nepriama skúsenosť s predčasným ukončením školskej dochádzky? Je vzdelávanie vnímané ako cesta z chudoby, a stojí za to investovať doň? Aké prekážky, finančné alebo iné, bránia deťom v chudobných rodinách včas dokončiť svoje vzdelanie? Berú rodičia svoje deti zo školy predčasne, aby sa mohli zapojiť do činností, ktoré vytvárajú príjmy (napríklad sezónne alebo poľnohospodárske práce)?

Prvé kolo

S účastníkmi z Rumunska, Portugalska, Bulharska, Luxemburska a Írska sa stretnutie na nejakú dobu sústredilo na dobrovoľníctvo. Všeobecné informácie o tom, prečo dochádza k predčasnému ukončeniu školskej dochádzky (ESL- early school leaving), zahŕňajú: pretože deti musia pracovať na podpore rodín; deti s ťažkosťami v učení čelia diskriminácii; učitelia sú demotivovaní a hodiny sú menej zaujímavé a príliš akademické; škola zaberá celý deň; a tlak zo školení, kurzu. „Príjem nezávisí od vzdelávania," povedal bulharský delegát o tom, že vzdelávanie nie je vnímané ako pomoc zvýšiť sociálnu mobilitu. Aká je alternatíva? Portugalský delegát povedal: „Áno, vzdelávanie by mohlo byť cestou von z chudoby, ale ľudia tomu neveria!" Ďalšie nastolené otázky zahŕňali myšlienku, že financovanie založené na výsledkoch, úspechu znamená, že školy nedokážu ponúknuť dobré vzdelanie, keď žiaci predčasne opúšťajú školy, čo vedie k zníženiu financií a financovanie zostáva nízke (začarovaný kruh). Niektorí účastníci sa domnievali, že „životné šance" sú často predurčené, a to sa týka aj vzdelávania a voliteľných predmetov. Pre trh práce to nie je dosť relevantné. V niektorých prípadoch nepomáha ani vysoké vzdelanie. V Bulharsku pracuje špičkový študent v súčasnosti na 12-hodinové zmeny poberajúc minimálnu mzdu. Ďalším problémom je korupcia. Jeden účastník tvrdil, že nároky na skúšky sa úmyselne zvyšujú, aby sa zvýšilo využívanie súkromných hodín / doučovanie platenými tútormi. Problémom je nedostatok kvalifikovaných a vyškolených učiteľov.

„Vzdelávanie by mohlo byť cestou z chudoby, ale ľudia tomu neveria!"

Druhé kolo

Na druhom zasadnutí sa zúčastnili účastníci zo Srbska, Talianska, Litvy, Slovinska, Estónska, Luxemburska a Írska. Estónsky delegát sa divil, či každý žije a učí sa len pre „ trh práce" a ponúkol niektoré národné štatistiky (miery predčasného ukončenia školskej dochádzky: 3% na základných, 8% stredných, 20% na odborných a viac ako 20% na univerzitách ... IT študenti vypadnú v prvom ročníku!). Precítilo sa viacerými, že od učiteľov závisí primárne rozvoj schopností , kvalifikácia / zručnosti a kontakty učiteľov so žiakmi sú dôležité, najmä pre deti postihnuté chudobou, ktoré nepoznajú svoj vlastný potenciál. Litovský robotník (pomocný tesár) povedal, že môže zarobiť viac ako vyštudovaní tesári, čo podľa neho motivuje k predčasnému ukončeniu školskej dochádzky (to znamená, že pre niektorých ľudí môže vyššie vzdelávanie znamenať menej platené pracovné miesta). Luxemburský účastník sa obáva klesajúcich možností učňovského vzdelávania. Je vzdelávanie cestou z chudoby? Konsenzus bol, že chudoba zostáva aj napriek dobrému vzdelaniu, je to problém

ktorý nahlodáva sebaúctu a vzdelávanie neberie do úvahy rôzne spôsoby učenia. Jeden delegát uviedol, že chýbajú informácie o možnostiach, ako sú štipendiá. V Estónsku sa ukázalo, že školy neučili dostatočne sociálne zručnosti, podkopávali občianskeho a komunitného ducha. Kvalitné vzdelávanie je rozhodne cesta z chudoby, ale zlé vzdelanie nie je. Vo Fínsku sú učitelia oceňovaní; Musíte byť zaradený medzi 10% špičkových žiakov v triede, aby vás prijali na pedagogickú školu. To viedlo k téme rebríčka PISA, v ktorom Fínsko zvyčajne dosahuje dobré výsledky, ale nie je to celý obraz. Estónsko dosahuje vysoké hodnoty aj bez toho, aby sa zameralo na kvalitu výučby (nízke mzdy a nízka motivácia), pretože výuka je zameraná na získanie bodov, dosiahnutie dobrých výsledkov. Luxembursko je podobné Fínsku; učitelia sú dobre platení, ale zdá sa, že robia za peniaze . Írsky účastník mal pocit, že systém potláča tvorivosť, talent, zručnosti (ako u žiakov, tak u učiteľov). Mnohé deti opúšťajú školu bez základných životných zručností, ktoré by mali u nich vypestovať komunitní učitelia. „Ukázať svetlo, dať nádej prostredníctvom osobného vzťahu“ môže spôsobiť obrovský rozdiel u dieťaťa v kľúčovom momente vzdelávania.

Tretie kolo

Účastníci z Poľska, Belgicka (Rumunsko / Portugalsko), Škótska, Estónska, Talianska a Nemecka si vypočuli predchádzajúce besedy. Dodali, že odborníci, inštruktori a školitelia sú tiež potrební, aby ukázali pozitívne príklady a ducha medzi žiakmi, kedy silnejší žiaci pomáhajú slabším.

Vznikla aj otázka, či sú vzdelávacie systémy dobre pripravené na rozmanitosť. V Poľsku účastník uviedol, že to tak nie je; žiadne vzdelávanie o rôznorodosti sa neuskutočňuje, pretože v triedach stále existuje prevažne monokultúra, bez rozmanitosti.

Poučenie z kôl...

➢ Prispievanie k predčasnému ukončeniu školskej dochádzky: náklady na vzdelávanie, nedostatok kvalifikovaných učiteľov, korupcia; nedostatok ďalších zdrojov (psychológovia), tlak na žiakov, učiteľov, školy; diskriminácia a segregácia; neúplnosť učebných osnov na trhu práce; nedocenenosť vzdelávania pre sociálnu mobilitu; a žiadne záruky vzdelávania, že vedie k lepším príjmom

➢ ESL je komplexná otázka, ktorá si vyžaduje integrované opatrenia zamerané na dieťa, rodinu, školu, komunitu a spoločnosť

➢ Učitelia (ich zručnosti / kvalifikácia a kontakt s deťmi) sú kľúčom k vzdelávaniu, motivujú žiakov; „Kvalitné“ vzdelávanie je cestou z chudoby, ale „zlé“ vzdelávanie nie je

Stôl 2: Majú dospelí trpiaci chudobou prístup k vzdelávacím príležitostiam neskôr v živote?

Hostiteľ: Dina Vardaramatou, EAPN GR

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Akým prekážkam, finančným alebo iným, čelia dospelí, keď sa snažia dokončiť svoje vzdelanie v neskoršom štádiu života? Ako sa dá táto situácia riešiť prostredníctvom vzdelávacích mechanizmov druhej a tretej šance a ako ich možno zlepšiť? Sú dostupné programy gramotnosti a numerických zručností pre dospelých, účinné a dostupné? Majú starší ľudia, ktorí už nie sú súčasťou pracovnej sily, stále prístup k vzdelávacím príležitostiam? Je ponuka prispôsobená silným stránkam a potrebám každého človeka?

Prvé kolo

V prvom rade sa konštatovalo, že vzdelávanie dospelých zahŕňajúce školenia a odbornú prípravu v zamestnaní, je obmedzené u starších zamestnancov kvôli tomu, že starší zamestnanci sú menej žiadaní, ohodnotení. To môže viesť k diskriminácii a ťažkostiam v zamestnaní a pri hľadaní zamestnania. Pracovníci, ktorí chcú získať zručnosti, sa snažia nájsť si čas alebo sa stávajú demotivovaní, aby absolvovali iné možnosti vzdelávania. Medzi ďalšie otázky patrilo: nesúlad medzi zručnosťami pracovnej sily a trhom práce; nadmerné zameranie sa na kvantitatívne údaje namiesto samotných ľudí, čo vedie k nedostatku investícií do ľudí a medzerám medzi odbornou prípravou a realitou; kvalita odbornej prípravy môže byť nízka a potom neposkytuje žiadnu záruku zamestnania v oblastiach, kde je vysoká nezamestnanosť bežná. Nábor a diskriminácia starších ľudí bola opakujúcou sa témou, ale týkalo sa to aj žien, osôb so zdravotným postihnutím. Zamestnávatelia by mali byť zodpovední za to, keď nedodržiavajú predpisy, bolo konštatované. Jeden delegát poukázal na to, že nie všetci dospelí chceli robiť a zamestnať sa alebo využívať príležitosti na lepšie vzdelávanie. Pre dospelých je prekážkou vo vzdelávaní často finančná neistota.

„Pracovníci, ktorí chcú zvýšiť zručnosti majú problém nájsť si čas popri práci alebo bývajú demotivovaní, aby sa venovali iným možnostiam vzdelávania.“

Druhé kolo

Slabé vzdelávacie systémy a pracovné prostredie ponúkajú malú motiváciu pokračovať vo vzdelávaní, čo vedie k začarovanému kruhu, aby prežili a nenachádzajú čas na zlepšenie situácie získajúc diplomy alebo nové zručnosťami. Účastníci sa domnievali, že vzdelávanie by malo dostať oveľa vyššiu prioritu (a financovanie) ako stimul pre starších dospelých v práci aj mimo nej. Niektoré akademické a životné zručnosti nie sú v mnohých krajinách uznávané alebo dostatočne oceňované. Starší ako 65 rokov sa môže učiť nové zručnosti, ale často má málo príležitostí, pretože potrebuje pracovať a naďalej zarábať a prispievať na dôchodok.

Tretie kolo

Vzdelávanie nebolo nevyhnutne vnímané ako pozitívne všetkými účastníkmi, pretože môže viesť k „nadhodnoteniu“ a vysokým nárokom na uchádzačov o zamestnanie všetkých vekových kategórií. Nadmerný dôraz na akademické vzdelávanie však môže mať opačný efekt, pretože životné praktické zručnosti sú podhodnotené. Boli žiadané zmeny, aby zamestnávatelia uznali životné zručnosti a boli ochotní platiť za kvalifikovaných pracovníkov (tj „Neexistuje taká vec, aby bol uchádzač nadhodnotený, že má väčšie vzdelanie než sa žiada. Zamestnávatelia jednoducho nechcú za ne platiť!“), A pre pracovníkov/hľadajúcich zamestnanie treba udržať rovnováhu v oblasti vzdelávania. Vlády musia predložiť konkrétne návrhy na riešenie týchto otázok, uviedli účastníci.

Poučenie z kôl...

➢ Finančná neistota (práca musí poskytnúť aspoň trochu času na zlepšenie zručností a účasť na odbornej príprave) a nesúlad medzi požiadavkami na odbornú prípravu / zručnosti a potrebami trhu práce sú prekážkami vzdelávania starších pracovníkov.

➢ Diskriminácia starších pracovníkov / uchádzačov o zamestnanie je problémom, ale aj voči ženám, osobám so zdravotným postihnutím a rôznym sociálnym skupinám

➢ prednostné zameranie sa na čísla, výsledky ľudí dehumanizujú a demotivujú starších pracovníkov / uchádzačov o zamestnanie, ktorí v digitálnom veku považujú svoje životné zručnosti za podhodnotené

Stôl 3: Ako je možné prispôsobiť možnosti odborného vzdelávania a vzdelávania dospelých tak, aby podporovali prístup ľudí, ktorí sú nezamestnaní, na trh práce?

Hostiteľ: Fintan Farrell, EAPN Europe

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aká je vaša priama skúsenosť s odborným vzdelávaním z hľadiska prístupu k zamestnaniu? Sú relevantné pre to, čo ľudia potrebujú? Pomáhajú ľuďom získať kvalitné a udržateľné pracovné miesta? Akú úlohu majú verejné služby zamestnanosti (PES) pri podpore nezamestnaných smerom k vzdelávaniu a pri hľadaní príležitostí na zlepšenie ich zručností? Podporuje prístup PES (public enployment service) ľudí, aby si našli prácu alebo skôr sankcionovali ľudí, ktorí nemôžu nájsť prácu? Akým prekážkam, finančným a nefinančným, čelia nezamestnaní pri pokuse získať odbornú prípravu?

Prvé kolo

Účastníci diskutovali o ťažkostiach pri hľadaní relevantného vzdelávania dospelých, aby sa dostali späť na trať. Hlavným problémom je nedostatok pracovných príležitostí. „Problém je, že robíte všetky tieto štúdie a keď skončíte, nie je tam žiadna práca,“ povedal jeden portugalský delegát, čo zopakoval ďalší z Fínska. Bariéry tvoria nesprávne predpoklady o nezamestnaných (že sú nekvalifikovaní, jednojazyční a nemôžu používať digitálne nástroje). Nie všetci ľudia, ktorí sa zúčastňujú na odbornej príprave, sú nekvalifikovaní a starší ľudia sú ochotní sa zmeniť a prispôsobiť, dodal fínsky delegát.

Niektorí pracovníci cítia tlak na to, aby robili odborné školenia, ale za to musia platiť sami. Bezplatné školenia pre dospelých poskytované vládami sa zvyčajne uskutočňujú počas dňa, čo sťažuje účasť pracovníkom a aktívnym uchádzačom o zamestnanie.

„Problém je, že realizujete všetky tieto štúdie a keď ich skončíte, nie je práca."

Druhé kolo

V niektorých krajinách, ako napríklad v Portugalsku, súkromné podniky neoceňujú vládne školenia / kurzy. Univerzitné tituly a diplomy sú lepšie uznávané. „Odborné vzdelávanie stratilo svoju hodnotu v mnohých krajinách," zdôraznil účastník z Fínska. Jedným z riešení ponúkaných uchádzačom o zamestnanie je neplatené (opätovné) vzdelávanie v podnikoch, ale účastníci uviedli, že tieto stáže majú len zriedka alebo nikdy nevedú k trvalým pracovným ponukám; a uchádzači o zamestnanie ich často nemôžu odmietnuť, pretože ich dávky v nezamestnanosti budú prerušené. „Ak ste dlhodobo nezamestnaný, ste poslaný na školenie na pracovisko, ale tieto spoločnosti to vidia len ako voľnú pracovnú silu," povedal dánsky delegát. Pre mnohých účastníkov by bezplatné vzdelávanie pomohlo vyriešiť mnohé problémy spojené s odbornou prípravou dospelých a nezamestnanosťou. „Ľudia musia byť oprávnení mať priamy prístup k vzdelávaniu," uzavrel účastník z Francúzska.

Tretie kolo

Účastníci ponúkli príbehy a príklady vo svojich krajinách. Napríklad v Rumunsku mnohí ľudia uprednostňujú prácu na čiernom trhu namiesto toho, aby mali zle platenú prácu alebo „pracovné miesta, ktoré nikto nechce prijať". Mnohí ľudia sa cítia povinní prijať miesta odbornej prípravy a zle platené pracovné miesta z toho dôvodu, že sú vnímaní ako bez práce. Niekedy riešenia vyzerajú dobre na papieri, ale nie v skutočnosti. Niektoré programy sú prispôsobené ľuďom, ktorí nemajú žiadne alebo veľmi nízke vzdelanie. Účastníci však uviedli, že tieto programy „druhej šance" boli dostupné len vo veľmi malom počte komunít a väčšina škôl ich nemá záujem organizovať.

Poučenie z kôl...

➢ Existuje rozdiel medzi odbornou prípravou a dostupnými pracovnými miestami; musí byť prispôsobený individuálnym profilom

➢ Nesprávne predpoklady o nezamestnanosti znamenajú, že odborné vzdelávanie a vzdelávanie dospelých nie sú dostatočne prispôsobené potrebám uchádzačov o zamestnanie

➢ Vynútenie a „hrozby" sankcií verzus rešpektovanie rozhodnutí ľudí a ponúkanie bezplatného odborného vzdelávania na posilnenie postavenia ľudí

Stôl 4: Ako môžeme podporiť nízkopríjmové rodiny a deti v prístupe k vzdelávaniu a odbornej príprave?

Hostiteľ: Twimukye Mushaka, EAPN UK

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aké sú finančné prekážky prístupu k vzdelávaniu a odbornej príprave pre rodiny a deti žijúce v chudobe? Je „bezplatné vzdelávanie“ (keď neplatíme poplatky) skutočne zadarmo? Aké sú ďalšie náklady spojené so vzdelávaním - bývanie, oblečenie, doprava, knihy, školské výlety atď. Akú úlohu zohrávajú rodinné dávky a prídavky na deti pri podpore detí žijúcich v chudobe? Aký druh materiálnej podpory (knihy, oblečenie, jedlo) by mohli poskytovať samotné školy? Aký iný typ podpory by mohol byť užitočný?

Prvé kolo

Pokiaľ ide o finančné prekážky, účastníci uviedli, že podpora vzdelávania pre rodiny s nízkymi príjmami, ako sú poukážky a školské materiály na Malte, idú až tak ďaleko, že stále treba dopravu, uniformy, jedlo a aktivity pokryť (často v jednej zálohovej platbe). Pridajte k tomu náklady na prenájom v blízkosti dobrých škôl. Príbuzní sa niekedy musia zapojiť a pomôcť. Vlády musia byť lobované, aby sa rodiny vyrovnali s nedostatkom, s ktorým zápasia. Diplom nestačí na získanie zamestnania: „Dnes potrebujete magisterské štúdia, doktorandské ... Ako môžete získať všetky tieto tituly, keď žijete v chudobe?“ Macedónsky účastník poskytol podobnú bilanciu v rámci nového programu sociálnej ochrany krajiny, ktorý skutočne pokrýva iba polovicu skutočných nákladov. Vzdelávanie je povinné, ale nie spravodlivé pre každého. Adekvátny minimálny príjem by bol lepším spôsobom preklenutia medzery. Iní sa zhodli na tom, že mobilita je skutočnou prekážkou. Zahrnuté boli aj ďalšie témy: migrácia a rozmanitosť; rôzne jazyky v škole; dôležitosť mimoškolských aktivít; a programy vzdelávania dospelých a podporné skupiny pre nízko kvalifikovaných pracovníkov. Bola spomenutá záruka pre mladých spolu s výzvami na väčšiu podporu učňovského vzdelávania zo strany EÚ a na zaplnenie medzier vo financovaní investícií do dlhodobého vzdelávania, a to nielen krátkodobých, ale aj národných a mimovládnych organizácií. Maltský delegát hovoril o ťažkostiach v mnohých domácnostiach vrátane tej, kde domáce násilie, chudoba a mnoho závislých osôb zaťažilo rodinu. Stigma chudoby, šikanovania a iných tlakov je pre rodiny ťažké. Je potrebné prijať ďalšie opatrenia na riešenie domácich otázok.

„Dnes potrebujete Mgr.,Ing., PhD, aby ste získali prácu…“

Druhé kolo

Otázka výživy, zdravia, vzdelávania a kŕmenia rodín s nízkymi príjmami, najmä počas prázdnin, keď sa odoberie „jedno teplé jedlo denne“, vzniesli španielski účastníci. V niektorých krajinách sa jedlo neposkytuje bezplatne a obedové balíčky sú zakázané. Rodiny, ktoré si nemôžu dovoliť toto jedlo, často chodia hladní. V Andalúzii sa začal letný / dovolenkový program. Talianski delegáti hovorili o potravinovej nerovnosti a o tom, ako by pomohli odbornému vzdelávaniu a usmerneniam pre rodiny v oblasti správnej výživy. Účinky domáceho násilia na schopnosť učiť sa u deti, ktorá bola vznesená na prvom zasadnutí, sa ďalej diskutovali s príkladmi z Maďarska a inde. Učitelia potrebujú školenie a podporu, aby mohli identifikovať a riešiť problémy so správaním. Rovnako ako dôležitosť slobodného, inkluzívneho, celoživotného vzdelávania plateného progresívnymi daňami, ako v prípade Španielska. Vzdelávanie je jednou zo zásad Európskeho piliera sociálnych práv, na ktoré poukázal delegát. Diskutovalo sa o výzvach integrácie menšín a marginalizovaných komunít: „Musíme vzdelávať rodiny, pretože deti sú niekedy integrované, ale rodičia nie,“ povedal španielsky účastník.

Tretie kolo

„Musíte pochopiť, čo je pre ľudí dôležité, klásť otázky a zapájať ich do rozhovoru,“ taliansky účastník zachytil ducha posledného zasadnutia, ktoré sa zaoberalo otázkami, ako je prístup k technológiám, iniciatívy na budovanie komunít pre nízkopríjmové rodiny, problémy s bezdomovectvom (bez pevnej adresy) a nápady na posilnenie chudobných ľudí a spôsoby, ako za ne platiť. Holandský delegát navrhol Crowd financovanie ako spôsob poskytovania počítačov a vzdelávacích materiálov pre rodiny s nízkymi príjmami. Vytvorenie „komunity“ pre ľudí, aby si pomohli a zlepšili svoje zručnosti, sa považovalo za trvalo udržateľné riešenie, a to nielen za financovanie lepšieho vzdelávania, ale aj za posilnenie hodnôt a privádzanie rodín do systému. Prístup k technológiám je dôležitý, ale napokon, v konečnom dôsledku, je posilnenie postavenia ľudí najudržateľnejším riešením. Nezáleží na tom, či máte iPhone alebo najnovšiu technológiu, „... musíte urobiť ľudí silnejšími, aby prekonali tieto nedostatky“.

Poučenie z kôl...

➢ Obmedzená finančná podpora zo strany národných vlád (sociálne zabezpečenie) ohrozuje rodiny; požaduje primerané minimálne príjmy, výhody v oblasti vzdelávania a investície do dlhodobých riešení

➢ Diskutovali sa účinky výživy (najmä „hladu na dovolenke“), domáce násilie a integrácia, čo sa týka vzdelávania, ako aj bezplatné a inkluzívne vzdelávanie (t. J. Progresívne dane).

➢ Prístup k technológiám, iniciatívy na budovanie komunít pre rodiny s nízkymi príjmami, problémy v oblasti vzdelávania bezdomovcov a iné spôsoby, ako posilniť postavenie chudobných ľudí

Stôl 5: Aké sú nefinančné prekážky brániace ľuďom v prístupe k vzdelávaniu a odbornej príprave?

Hostiteľ: Judith Tobac, EAPN BE

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aké sú hlavné prekážky v prístupe ku kvalitnému vzdelaniu, keď žijú v chudobe, okrem peňazí / príjmov? Existuje vo vašej oblasti dostatok vzdelávacích zariadení a je ľahké ich dosiahnuť? Existujú pohodlné dopravné spojenia, je to cenovo dostupné? Sú školy a vzdelávacie inštitúcie vo vašich oblastiach primerane obsadené a vybavené na uspokojenie potrieb veľmi rôznorodého študentského orgánu s komplexnými individuálnymi vzdelávacími a rozvojovými potrebami? Aké ďalšie faktory (okrem finančnej podpory) by ľuďom v chudobe a ich deťom uľahčili prístup k možnostiam vzdelávania a odbornej prípravy?

Prvé kolo

Účastníci si všimli, že zdravotný stav vo všeobecnosti, a najmä duševné zdravie, je jedným z prekážok prístupu k formálnym a neformálnym vzdelávacím príležitostiam. Digitálne vylúčenie je tiež veľkou bariérou, pričom deti niekedy očakávajú, že budú robiť domáce úlohy pomocou novej technológie, ktorú doma nemajú. To bráni vzdelávaniu a stigmatizuje deti a ich rodičov, čím sa cítia trápne, že sú chudobní. Alebo nie sú „fit“, pretože nemajú „módne“ oblečenie, telefóny a vreckové. Ďalšou prekážkou prístupu k vzdelávaniu sú náklady na starostlivosť o deti a nedostatok podpornej siete. Nie je k dispozícii dostatok informácií o tom, aká podpora je k dispozícii, aby umožnila deťom a dospelým lepší prístup k vzdelávaniu. Sprístupnenie vzdelávacích informácií by malo byť súčasťou štruktúry prístupu k vzdelávaniu pre všetkých.

„Digitálne vylúčenie je veľkou bariérou… od deti sa niekedy očakáva, že budú robiť domáce úlohy pomocou novej technológie, ktorú doma nemajú.“

Druhé kolo

Ľudia majú zaneprázdnený život, žonglovanie zodpovednosti za výchovu rodiny a prácu, čo prakticky znemožňuje nájsť si čas na ďalšie vzdelávanie. Zaznamenal sa aj zlý prístup ku kvalitnému vzdelávaniu v blízkosti domova. Na zlepšenie ich šancí deti niekedy navštevujú školy mimo ich spádových oblastí, čo však znamená viac času na dochádzanie do práce a cestovanie a menej času na aktivity mimo vyučovania. Aktívne zapojenie rodičov do „cesty vzdelávania“ sa tiež považovalo za rozhodujúce pre rozvoj detí. Väčšina krajín stále zaostáva v podpore vzdelávacích potrieb detí a dospelých so zdravotným postihnutím. Prioritnou oblasťou sú podľa diskusií investície do digitálnych služieb pre lepšie začlenenie. Prekonanie predsudkov o chudobe a vzdelávaní

je tiež dôležité: predpoklad, že ľudia v znevýhodnených oblastiach by nemali v škole dobre fungovať, je veľmi škodlivý. Konštatovalo sa, že európsky vzdelávací systém je pre väčšinu detí a mladých ľudí príliš rigidný a často nudný. Inovácie sú potrebné na rozvoj lepších spôsobov, ako urobiť vzdelávanie zaujímavejším a inkluzívnejším pre všetkých, ako verejné blaho.

Tretie kolo

Obmedzená doprava a vysoké náklady na mobilitu boli zdôraznené ako prekážky vzdelávania ľudí v chudobe. Za dôležitý sa považoval aj prístup k školskej strave pre každého, pretože hladné dieťa má ťažkosti s účasťou a učením sa. Je dôležité, aby boli deti dobre kŕmené, aby dosiahli svoj potenciál. V niektorých krajinách sa uvádza, že existujú rozdiely medzi deťmi z chudobných a bohatých prostredí.

Poučenie z kôl...

➢ Prediskutovali sa problémy ako zlý zdravotný stav (duševný a fyzický), siete na podporu starostlivosti o deti, digitálne vylúčenie a chudobnejšie deti

➢ Hektické životy, dlhé vzdialenosti medzi školami a centrami pre mimoškolské aktivity a prekonávanie predsudkov o schopnosti alebo motivácii ľudí v chudobe je potrebné riešiť

➢ Prediskutovali sa zlá a nákladná doprava, sociálno-ekonomické rozdelenie v škole a dôležitosť zabezpečenia toho, aby boli deti dobre kŕmené, aby sa učili a angažovali.

Stôl 6: Čo bráni migrantom, žiadateľom o azyl a utečencom, aby úspešne integrovali vzdelávací systém prijímajúcej krajiny?

Hostiteľ: Ban Hussein, Coram Children's Legal Centre, UK

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aké sú hlavné prekážky pre vstup týchto skupín do vzdelávacieho systému? Ako ich možno najlepšie prekonať? Aký je hlavný dôvod nižšieho dosiahnutého vzdelania v ich prípade? Ako bojovať proti diskriminácii na základe rasy, farby pleti, etnického pôvodu, náboženstva alebo národnosti? Akú podporu potrebujú tieto skupiny, aby sa mohli plne zapojiť do vzdelávacieho systému a čo najlepšie ho využívať?

Prvé kolo

Nedostatok právneho postavenia v Európe ovplyvňuje nároky migrantov a žiadateľov o azyl v prijímajúcej krajine. Nedostatočná psychologická podpora, neefektívne systémy prisťahovalectva, diskriminácia a byrokracia sú všetky prekážky, ktorým čelia. Problémom sú aj slabé školenia o potrebách nových migrantov, prekážkach medzi vládou a miestnymi obyvateľmi / migrantmi. Belgický účastník zdôraznil boje (osobné a administratívne) manželstva a výchovy rodiny s migrantom. Inštitucionálny rasizmus založený na farbe, náboženstve a jazyku

. Sú zbytočné dlhé obdobia čakania na doklady potvrdzujúce, že migrant môže zostať. Napríklad vo Švédsku to môže znamenať roky žiadnej školy, odbornej prípravy alebo práce (čas strávený mimo spoločnosti). Albánsky delegát zopakoval problém pocitu vylúčenia z gréckeho pracovného trhu napriek tomu, že má dobrú kvalifikáciu, a nedostatok štruktúry, podpory a skúsených sociálnych pracovníkov, ktorí nútia migrantov pokračovať. Írsky delegát uviedol, že vzdelávacie systémy zlyhávajú u detí a rodičov a migranti sú často úplne vylúčení. Potrebujú pomoc, aby sa prispôsobili realite na mieste, empatizujúce vzdelávacie prostredie, ktoré uprednostňuje láskavosť a socializačné zručnosti (veľa z toho začína v domácnosti). Škótsky delegát pracujúci s deťmi v starostlivosti, vrátane žiadateľov o azyl, povedal, že utečenci sú vo veľkej miere nepochopení. Zdôraznili sa aj problémy, ktorým čelia mladší ľudia: rozšírené štúdium s malými skúsenosťami alebo odmietnutie, pretože sú „príliš vzdelaní“ (akademicky). Pracovné stáže môžu pomôcť pri lepšej koordinácii medzi univerzitami a zamestnávateľmi. Vnímanie nákladov na zamestnávanie ľudí s vysokou kvalifikáciou je problémom aj pre starších ľudí. Je potrebné dosiahnuť kompromis medzi očakávaniami trhu a osobnými cieľmi / ambíciami. Univerzity sa snažia nájsť strednú cestu. Pozitívne je, že srbský účastník, ktorého partnerkou je Sudánka, mal dcéru, ktorá sa cítila „inak“, ale v dobrom zmysle. O 18 rokov sa presťahovala do Anglicka, kde študovala a teraz je univerzitnou profesorkou.

„Vzdelávacie systémy zlyhávajú u detí a rodičov a migranti sú často úplne vylúčení. Zdá sa, že politici sa nevedia vcítiť. “

Druhé kolo

Pokiaľ ide o otázku, ako bojovať proti diskriminácii založenej na rase, farbe pleti, etnickom pôvode, náboženstve a národnosti, účastníci vyzvali na zásadné reformy v spoločnosti na riešenie predsudkovaných systémov. Pozitívna diskriminácia vedie k nejasnostiam: „Čierni študenti sa každý rok dostanú do Oxfordu na základe zručností a ostatní bieli študenti to neuznávajú.“ Potrebné je lepšie povedomie o tom, ako môžu etnické menšiny zmeniť a pozitívne prispieť k spoločnosti. V Grécku je vysoko inštitucionálny vzdelávací systém prekážkou integrácie na základe náboženstva. V Nórsku nie je žiadna štrukturálna diskriminácia, ale v praxi stále existuje: prístup k vzdelaniu nie je problémom, pre etnické menšiny je stále ťažké získať zamestnanie na konci školy. Skupina navrhla zrýchlený systém overovania rovnocennosti diplomov a bezplatné jazykové kurzy pre všetkých. Delegát Spojeného kráľovstva vyzval vládnych úradníkov, aby počúvali ľudí a boli zodpovední. Vo Švédsku vláda núti ľudí absolvovať jazykové kurzy, ale kultúrnym aspektom sa nevenuje dostatočná pozornosť.

Tretie kolo

V súvislosti s podpornými opatreniami bolo predložených niekoľko návrhov. Východiskovým bodom je lepšie a rýchlejšie jazykové vzdelávanie pri príchode do hostiteľskej krajiny. Fínsky účastník povedal, že športy a koníčky sú dobrými spôsobmi, ako sa stretnúť s ľuďmi a naučiť sa jazyk (podpora toho, čo iný delegát nazýva „natívne priateľstvá“). Ďalším návrhom bol profesionálny match-making a mentoring, aby ľudia boli spolu a komunikovali, zdieľali sa. Príkladom Srbska je práca kultúrnych sprostredkovateľov pri ozdravení mentality tých ľudí, čo hlásajú: „chceme, aby boli mimo krajiny“.

Vo všeobecnosti sa cítilo, že krajiny potrebujú pomôcť utečencom, aby sa naučili, aké kroky by mali nasledovať, keď prídu.

Poučenie z kôl...

➢ Politické zlyhania, nedostatočná empatia, odborná príprava a sociálna pomoc, inštitucionálny rasizmus, jazykové bariéry, neistý právny štatút a nedostatočné povedomie o nárokoch migrantov v prijímajúcej krajine.

➢ Riešenia diskriminácie zahŕňajú zrýchlenie uznávania kvalifikácií, dostupnejšie a lepšie jazykové štúdie, kampane na zvýšenie povedomia o kultúre pre hostiteľské krajiny (vzdelávanie o pozitívach rozmanitosti), odstránenie inštitucionálnych a náboženských prekážok integrácie.

➢ Prioritou je ďalšia podpora pri osvojovaní jazyka a kultúrne prepojenia prostredníctvom záľub, sprostredkovateľov, mentorov a profesionálnych stretnutí, na podporu priateľstiev.

Stôl 7: Ako zabezpečiť rovnaký prístup k vzdelaniu pre deti a študentov s telesným alebo mentálnym postihnutím?

Hostiteľ: Caroline Van Der Hoeven, EAPN BE

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Existuje dostatok školených pracovníkov (poradcov, asistentov učiteľov, sociálnych a podporných pracovníkov, lekárov) v školách vo vašej krajine na podporu týchto študentov? Sú vzdelávacie zariadenia prístupné pre osoby so zníženou pohyblivosťou a sú prispôsobené tak, aby zohľadňovali ich potreby? Ako bojovať proti diskriminácii v školskom prostredí voči tým, ktorí majú telesné alebo učebné postihnutie? Aké ďalšie opatrenia sú potrebné(dodatočná podpora, dobiehanie triedy atď.)?

Prvé kolo

Vo všeobecnosti účastníci pociťovali nedostatok kvalitnej podpory pre osoby s mentálnym alebo telesným postihnutím, čo vedie k ich negatívnemu vnímaniu a segregácii v školách a v spoločnosti. To zároveň ovplyvňuje tranzit týchto jedincov zo škôl na trh práce po ukončení vzdelávania. Dôvody pre toto sú: slabá komunikácia medzi školskými psychológmi a učiteľmi, čo má za následok stigmatizáciu detí a pocit vylúčenia, ktoré môžu u nich spôsobiť stres a úzkosť. Slabá diagnóza a hodnotenie . Nie sú identifikované rôzne úrovne a typy mentálneho postihnutia. Inkluzívne školy sa tiež snažia vyrovnať sa s rôznymi typmi oslabení, bolo zistené, že kvôli pocitu nespolupráce (izolácia v rámci systému) a nedostatku prosperovania týchto detí, vysoká miera predčasného ukončenia školskej dochádzky . Neformálne vzdelávanie bolo označené za dôležité na vyplnenie medzery a na pomoc deťom pri prechode do nezávislého pracovného života. Je však potrebné urobiť viac na podporu tohto prístupu, na zapojenie všetkých a na vzdelávanie ľudí o pozitívnych príspevkoch ľudí s mentálnym alebo telesným postihnutím. Ale dnes, vzdelávanie,systémy a trhy práce nepomáhajú týmto mladým ľuďom rozvíjať ich jedinečný talent a zručnosti.

„Neformálne vzdelávanie je dôležité na vyplnenie medzery a na pomoc deťom pri prechode do nezávislého pracovného života.“

Druhé kolo

Ľudia s mentálnym / telesným postihnutím nie sú vnímaní ako produktívni a schopní napredovať v systéme vzdelávania a práce. Výsledkom je oveľa menej príležitostí a nižšia kvalita práce a vzdelávania. Keďže sa tieto nástroje neberú do úvahy, nástroje a peniaze, ktoré by sa mali zamerať na ich podporu, sa namiesto toho prideľujú odlišným sektorom. Táto izolácia a nedostatok povzbudenia a viery má negatívny vplyv na duševné zdravie. „Je to ako keby tam nebol záujem o týchto ľudí," povedal účastník z Islandu. Je potrebná väčšia podpora v triedach, aby sa študentom pomohlo individuálne a aby sa to úspešne zvládlo, musia byť dobre vyškolení a platení učitelia. Peniaze boli opakujúcou sa témou na zasadnutí; Namiesto toho, aby boli investície vnímané ako pozitívny podnet v tomto prostredí alebo investície do produktívnej a inkluzívnej budúcnosti mladých ľudí, považuje sa to za bremeno alebo náklady pre školu alebo spoločnosť. Učitelia preto nemajú dostatok nástrojov alebo pomoc, aby dávali pozor na svojich študentov v triedach (šikanovanie je bez povšimnutia). Alternatíva, triedy špeciálnych potrieb alebo „segregácia" len stigmatizuje zdravotné postihnutie a študentov, ktorí ich majú, čím sa znižuje ich sebavedomie.

Tretie kolo

Na základe výziev identifikovaných v predchádzajúcich stretnutiach sa účastníci dohodli, že školám musí byť poskytnutá väčšia flexibilita na prispôsobenie kurzov a individuálnych prístupov, ktoré by pomohli znížiť prekážky pre všetkých študentov, počnúc väčším povedomím o začleňovaní / rovnosti, zdravotnom postihnutí a otázkach dostupnosti. Včítane úlohy, ktorú môže každý postihnutý zohrávať v produktívnych spoločnostiach, ak sa identifikujú ich jedinečné schopnosti a investuje do ich rozvoja. „Je dôležité za to bojovať , bojovať za to každý deň," povedal jeden delegát zo Srbska. A to znamená zapojenie ľudí s učením a telesným postihnutím do dialógu a povzbudiť ich, aby sa vyjadrili a využili to, čo je k dispozícii (príkladom bol program Erasmus). Základné a niektoré stredné školy sa zlepšujú a pracujú smerom k inkluzívnosti, konštatovali besedujúci, ale terciárne školy a ich zamestnanci sú menej progresívni. Jeden účastník povedal, že „prístupnosť" nie je len o rampách alebo stavebných predpisoch, ale aj o širšom prostredí… „integrovaný do spoločnosti ako celku". Žiadali , aby sa kódex dobrého správania / praxe lepšie propagoval a vysvetlil, aby sa zdôraznilo spojenie s inkluzívnymi a dostupnými školami.

Poučenie z kôl...

➢ Deti s telesným alebo mentálnym postihnutím potrebujú pozitívny a inkluzívny prechod do zamestnania a do väčšinovej spoločnosti, s ich jedinečným talentom identifikovaným, rozvinutým a uznávaným.

➢ Duševne / telesne postihnutí ľudia nie sú vnímaní ako produktívni a schopní v systémoch vzdelávania a práce (nie dobrá investícia), takže ich príležitosti sú menšie.

➢ Školy potrebujú väčšiu flexibilitu na zníženie prekážok pre všetkých študentov, počnúc väčším povedomím o začleňovaní, zdravotnom postihnutí, problémoch s prístupnosťou a úlohou, ktorú môže každý zohrávať v produktívnych spoločnostiach.

Stôl 8: Čo spôsobuje segregáciu, diskrimináciu a šikanu detí a mladých ľudí žijúcich v chudobe, ktorú zažívajú na školách a vo vzdelávacích inštitúciách?

Hostiteľ: Anna Vermunt, ATD Fourth World

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aké formy segregácie a diskriminácie poznáte? Je segregácia na školách realitou vo vašej krajine? Sú rómske deti alebo chudobné deti umiestnené v tzv. špeciálnych školách ? Ako rozšírený je tento fenomén? Majú školy a triedy účinné politiky proti diskriminácii a šikanovaniu, ktoré podporujú inkluzívne vzdelávanie pre všetkých? Je personál vyškolený na riešenie týchto situácií? Existujú opatrenia, ktoré zabezpečujú, aby každé dieťa bolo schopné rásť, učiť sa a rozvíjať svoje najlepšie schopnosti?

Prvé kolo

Diskriminácia, nálepkovanie, šikanovanie a stigmatizácia na mnohých miestach začína na začiatku školskej dochádzky a bez kontroly môže pokračovať v priebehu školských rokov. Rodičia a učitelia sú niekedy súčasťou problému. Rozdiely sa objavujú aj v malých a vonkajších činnostiach (napr. nie je možné si dovoliť kúpiť darčeky alebo zorganizovať oslavy narodenín). Na Islande pomáha cirkevná pomoc vládnym službám. V Rumunsku je problém segregácie (chudobné deti často sedia v zadnej časti triedy a rómske deti sú stále posielané do samostatných škôl); Mimovládne organizácie a komunitné služby zaplňujú medzeru, ktorú zanechala vláda a ktorá poskytuje služby ako teplé jedlo v škole. Školy sú integrované v Luxembursku a vláda poskytuje stravu a školské pomôcky pre rodiny s nízkymi príjmami, ale náklady na bývanie sú veľkým problémom a na získanie pomoci potrebujete mať bydlisko v Luxembursku. „Škola je normatívna a rozdiely (oblečenie, výslovnosť atď.) sú dôvody, ktoré

spôsobujú šikanu, “povedal jeden delegát. Kurzy o rozmanitosti, ktoré sú otvorené rôznym oblastiam a nie sú posudzované podľa vzhľadu, sú potrebné na udržanie detí v škole a na ich prípravu na to, aby sa stali dobre začlenenými členmi spoločnosti s nástrojmi, ako sa dostať z cyklu chudoby. Potrebná je aj podpora od rodičov / pre rodičov, od učiteľov/ pre učiteľov, ale školy na to nemajú finančné prostriedky.

„Sú potrebné kurzy o rôznorodosti, byť otvorený rôznym veciam a nie posudzovať podľa vzhľadu.“

Druhé kolo

Rekapitulácia jednej relácie a výpovede osobných svedectiev o šikanovaní, pociťovaní sa odlišných, kvôli tomu, že nemali „cool“ oblečenie a ťažkosti, ktorým tieto deti čelia pri zmene škôl a snahe zapadnúť do triedy . Chudoba detí ako samostatná téma by riešila hlavné problémy, či už ide o jazykové problémy, problémy vplyvom neskúsených učiteľov v Portugalsku, či odrádzanie deti z chudobných rodín, aby mali vyššie akademické ambície v Holandsku, alebo spoločný problém segregácie v školských jedálňach, ktorý len posilňuje rozdiely medzi „dobre narodenými“ deťmi a chudobnými deťmi. Diskutovalo sa o tom, že dospievajúci migranti sú „povzbudzovaní“ k obchodom a technickým témam s cieľom zlepšiť ich šance na trhu práce s existujúcimi predsudkami, ako aj úloha sociálnych pracovníkov, rodičov, učiteľov, kariérnych poradcov pri rozhodnutiach. Kvalita vyučovania a nedostatok motivácie sa tiež objavili ako témy, ktoré sa budú ďalej diskutovať.

Tretie kolo

Technológie, ako sú smartfóny a tablety, alebo ich povinné používanie v kurzoch, vytvára „digitálnu priepasť“ vo vzdelávaní. Tí, ktorí si to nemôžu dovoliť ako deti v pestúnskej starostlivosti a chudobnejšie rodiny migrantov, zaostávajú od začiatku. Medzinárodný zákon o ľudských právach by mal byť lepšie pochopený / komunikovaný a uplatňovaný na všetkých úrovniach, vrátane škôl, ako de facto právo na vzdelávanie! Toto zasadnutie trochu odbočilo, aby preskúmalo príčiny predsudkov a odhalilo, že prichádzajú v rôznych formách na základe pohlavia, sexuálnej orientácie, etnického pôvodu, ako aj sociálno-ekonomickej diskriminácie. Pokusy o riešenie niektorých z nich prostredníctvom programu „inkluzívneho vzdelávania a špeciálnej školy“ (pre ľudí so zdravotným postihnutím, Rómov, chudobných detí atď.) v Česku boli „katastrofou“; deti v tejto škole nič nedosiahli, povedal delegát. Teraz idú veci lepšie s plne zmiešanými žiakmi na školách, s viacerými asistentmi v niektorých triedach a s určitou mierou výberu (napr. školy bližšie k pracovisku rodičov), ale problémy sa nevyriešili. Spomenul sa aj projekt FEAD pre školské obedy podporovaný EÚ. Chorvátsko sa opiera o dobrovoľníkov, aby vyplnili medzery (poskytuje sa im len podpora na čiastočný úväzok), ktorí pomáhajú deťom so špeciálnymi potrebami; inak by museli zostať doma. Študenti z rôznych náboženských prostredí tiež nemajú možnosť voľby, aby v niektorých krajinách zostali mimo školu, pretože sú diskriminovaní. Problém predsudkov (napríklad „len predpokladanie“ vecí týkajúcich sa detí z rodín migrantov) sa vzťahuje aj na učiteľov, ktorí potrebujú odbornú prípravu, aby sa naučili chápať a riešiť potreby týchto detí.

Poučenie z kôl...

➢ Aby deti z chudobných rodín predčasne neukončili školu - je nevyhnutné ich udržiavať v škole, takže majú nástroje na to, aby sa dostali z cyklu chudoby

➢ Lepšie vzdelávanie učiteľov o šikanovaní a diskriminácii je potrebné na vytvorenie lepšieho prostredia pre vzdelávanie detí a zastavenie ich odcudzenia v školách.

➢ Rozdielne formy diskriminácie (digitálne, sociálne, ekonomické, rasové atď.) Sú evidentné a politickí lídri nie sú toho plne vedomí / podporujúci.

Stôl 9: Akú úlohu majú učitelia pri zabezpečovaní kvalitného a inkluzívneho vzdelávania pre všetkých?

Hostiteľ: Magda Tancau, EAPN Europe

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aká je kvalita prípravy učiteľov vo vašej krajine? Je učiteľský personál primerane odmeňovaný a má dobré pracovné podmienky? Existuje dosť učiteľov? Je pre učiteľov k dispozícii ďalšie vzdelávanie, ktoré by sa zaoberalo zložitou realitou veľmi rôznorodého študentského orgánu - vrátane boja proti diskriminácii a šikanovaniu, integrácii osobitných potrieb, podpore detí zo znevýhodneného prostredia? Ako môžeme lepšie podporovať učiteľov, aby poskytovali kvalitné a inkluzívne vzdelávanie pre všetkých?

Prvé kolo

Účastníci z Chorvátska, Estónska, Srbska, Rumunska, Francúzska a zástupcu Európskej komisie riešili túto otázku z rôznych uhlov pohľadu. Napríklad v Srbsku sa zistilo, že štrajky učiteľov boli vyvrcholením zlých podmienok a rastúcich problémov s nízkou mzdou, navštevovanosťou, gramotnosťou, rôznorodým zázemím / schopnosťami, žiadnou ďalšou sociálnou podporou alebo chýbajúcim poradenstvom atď. Slabé platy a preplnené triedy boli bežné aj v estónskych a chorvátskych školách, čo viedlo k predčasnému ukončeniu školskej dochádzky a zlým pracovným vyhliadkam. Účastník z Európskej komisie poznamenal, že počet učiteľov nebol dostatočne vysoký na to, aby prilákal dobrých kandidátov vo väčšine krajín. Učitelia v Rumunsku bojujú vo vnútri aj mimo triedy, pričom mnoho detí z chudobných prostredí potrebuje ďalšiu pomoc. Problémy, ako je slabá hygiena, výživa a rodinné ťažkosti, ovplyvňujú mnohé krajiny prítomné okolo stola. V Estónsku boli uvedené programy na poskytovanie raňajok deťom v núdzi a program EÚ „mlieko a ovocie“. Francúzsky delegát povedal, že učitelia sa snažia kontrolovať triedu, pretože im chýbajú rozhodovacie právomoci. Skupina už nejaký čas premýšľala a debatovala o úlohe učiteľov v moderných školách.

„**Učitelia by sa mali pýtať: Ako vám môžeme pomôcť, potrebujete mentora alebo pomoc?“**

Druhé kolo

Delegáti zo Srbska, Škótska, Rakúska a Európskej komisie preskúmali mnohé tlaky na učiteľov a školy v dnešnej dobe. „Na učiteľov je toľko požiadaviek! Musia byť všetkým pre všetkých, "poznamenal účastník Spojeného kráľovstva a vyzval na lepšie zdroje a zlepšenie vzťahu učiteľ a študenti. Skupina súhlasila s tým, že školenia pre študentov so špeciálnymi potrebami chýbajú, najmä v tom, ako komunikovať s rôznymi študentmi a povzbudzovať ich k tomu, aby sa učili. Poukázalo sa na problém učiteľskej profesie, aj na potrebu väčšieho uznania a ocenenia (finančne, v spoločnosti alebo na sociálnych médiách). Otázky, ktorým čelia učitelia, sú škrty v rozpočte, nedostatočná sloboda učiteľov pri zmodernizovaní a vylepšení vyučovacích hodín alebo pocit, že musia byť súčasne učitelia, ale aj sociálni pracovníci, ktorí sa zaoberajú problémovými deťmi alebo tými, ktorí nerešpektujú ostatných v triede. Úroveň vzdelávania a kvalifikácie, vrátane dodatočných modulov pre špeciálne potreby a iné pedagogické a didaktické témy, by sa malo premietnuť do platov učiteľov. Dospelo sa k záveru, že študenti, rodičia a spoločnosť by mali lepšie chápať rolu učiteľov v spoločnosti, aby sa lepšie zvládli očakávania; a že je potrebná rovnováha medzi podporou v triede a doma. Tieto opatrenia a iné sú kľúčom k prilákaniu vysokokvalifikovaných kandidátov na učiteľské povolanie. A aby títo učitelia boli riadne vyškolení pre potreby v „inkluzívnej" triede (s rôzne spôsobilými žiakmi s odlišnými kognitívnymi, telesnými alebo behaviorálnymi problémami) s rýdzimi schopnosťami motivovať a vychovávať deti súcitom a profesionalitou.

Tretie kolo

Diskusiu poháňala skupina mladých ľudí z Veľkej Británie s prisťahovaleckým pôvodom a ich nedávna skúsenosť so vzdelávacím systémom. Mali dojem , že vláda vyvíja tlak na učiteľov, aby smerovali študentov k vedeckým disciplínam s cieľom splniť štatistiku, namiesto toho, aby k nim mali individuálny prístup a zachádzali s nimi ako s jednotlivcami so špecifickými potrebami a záujmami. Inteligentné deti a tí, ktorí sa naozaj snažia, dostávajú väčšiu pozornosť učiteľa. A čo tí v strede, ktorí tiež potrebujú pomoc; kto sa im venuje? Učitelia by sa mali pýtať: Ako môžeme pomôcť, aby vám to išlo? Potrebujete mentora alebo extra pomoc? Učitelia dnes skutočne potrebujú širší súbor zručností, ale mnohým chýbajú nástroje, najmä aby pomohli študentom popasovať sa s určitými problémami. Taliansky delegát navrhol vytvorenie inštitucionálnych usmernení pre učiteľov o tom, ako pristupovať k takýmto študentom, viac školení o tom, ako skutočne počúvať. Mali by tiež uznať , že kľúčovou kompetnciou je „učenie ako sa učiť" . „Je dôležité naučiť študentov osvojiť si hodnoty a nielen zhromažďovať vrstvy informácií," dodal delegát EK.

Poučenie z kôl...

➢ Úlohou dobrých učiteľov je pomôcť študentom zistiť, kto sú a čím sa chcú stať, nie ich posúvať smerom k „ spoločensky žiadanej" kariére; je potrebné viac uvažovať o úlohe a postavení výuky v spoločnosti a väčšie úsilie (informácie, odmeňovanie) je potrebné na povzbudenie mladých ľudí k nástupu do povolania (dobrí učitelia sú rozhodujúci pre dobré vzdelanie, je to cyklus).

➢ Študenti, rodičia a spoločnosť by mali lepšie chápať úlohu učiteľov, zvládať očakávania. Lepšia odborná príprava a uznanie učiteľa (finančné a spoločenské) vo vzdelávaní budúcich generácií by pomohlo prilákať vysokokvalifikovaných kandidátov do profesie, ktorí sú riadne vyškolení uspokojovať potreby v „inkluzívnej" triede.

➢ Učitelia potrebujú širší súbor zručností, ale často im chýbajú nástroje, ktoré by pomohli študentom čeliť istým problémom alebo tým, ktorí zápasia v strede. Súčasťou tréningového procesu by malo byť naučiť sa počúvať.

Stôl 10: Akým prekážkam čelia rodičia žijúci v chudobe, keď sa aktívne zapájajú v škole svojich detí a podporujú svoje deti v prístupe k vzdelávacím príležitostiam?

Hostiteľ: Bert Luyts, ATD Fourth World

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aké sú hlavné výzvy, ktorým čelí rodič v chudobe, pokiaľ ide o podporu jeho detí vo vzdelávaní? Aké finančné a materiálne podporné opatrenia existujú vo vašej krajine a ako ich možno implementovať, aby boli účinnejšie? Aké ďalšie opatrenia - triedy, podporné skupiny, konferencie rodičov a učiteľov atď. - by boli v tejto súvislosti užitočné, aby sa posilnili väzby medzi školami a rodinami a aby sa zabezpečilo, že rodičia budú kľúčovými aktérmi pri poskytovaní kvalitného a inkluzívneho vzdelávania?

Prvé kolo

Jednou z hlavných prekážok aktívneho zapojenia rodičov je strach z nespravodlivého posudzovania a odmietnutia alebo vylúčenia zo strany učiteľov alebo školskej komunity. Rozpaky a túžba zatajiť okolnosti, v ktorých sa nachádzajú pred inými – sociálne podmienky, zdravotné, výživovacie, bytové, atď. - je podľa účastníkov stretnutia, ktorí prišli z Nórska, Belgicka, Talianska a Medzinárodnej federácie sociálnych pracovníkov, rovnako dôležité ako nedostatok zdrojov a času. Opatrenia na prekonanie tohto problému sa týkali väčšieho úsilia škôl / učiteľov v tom smere, aby sa rodičia cítili vítaní prostredníctvom „otvorenej a inkluzívnej komunikácie“ a vzdelávacích príležitostí pre všetkých (dostupné školské podujatia, ktoré nevylučujú znevýhodnených rodičov). Talianski účastníci obhajovali výučbu mimo triedy, ako napríklad v komunitných zariadeniach v blízkosti domovov žiakov. Bola navrhnutá väčšia podpora vyučovania ako povolania, nielen zamestnania, a snaha o nábor učiteľov, ktorí sa budú starať o blaho žiakov a ich rodín. Malo by sa podporovať aj vzdelávanie o občianskej zodpovednosti.

„Je potrebné väčšie úsilie škôl / učiteľov, aby sa rodičia cítili vítaní prostredníctvom otvorenej a inkluzívnej komunikácie.“

Druhé kolo

Na druhom stretnutí sa zúčastnil iný profil účastníkov, vrátane sociálneho pracovníka, ktorý aktivistu upozornil na to, že je potrebné, aby rodiny (aj starí rodičia) uplatňovali a bránili svoje právo byť súčasťou toho. Ďalší účastníci poukázali na to, že stres, ktorí zažívajú rodičia žijúci v chudobe, môže byť ohromujúci a brániť angažovanosti. Vyžaduje sa väčšie pochopenie dopadu chudoby na rodičov zo strany učiteľov a potreba tímovej práce. Bolo evidentné, že susedské organizácie viac podporujú rodičov ako štátne služby a podpora týchto partnerov je silná. Zlýhanie vzdelávacieho systému sa vyznačuje skôr uniformitou a skúšaním než úspechom jedincov a rozmanitosťou. Účastníci vyzvali na rekvalifikáciu učiteľov, aby sa viac zamerali na dieťa, rodinu a komunitu a aby viac zapojili deti do rozhodovania. Objavili sa obavy z digitálnej priepasti a navrhlo sa, aby sa prístup k technológiám uznal ako základné právo od narodenia až po smrť. Táto skupina, ktorá zahŕňala delegátov z Belgicka, Nórska, Škótska, IFSW, Caritas a Holandska, sa domnievala, že primerané systémy minimálneho príjmu by situáciu zlepšili.

Tretie kolo

Účastníci z Rumunska, Malty, Belgicka, IFSW a Spojeného kráľovstva a Holandska súhlasili so záverom z predchádzajúcich kôl a pridali niekoľko ďalších bodov. Chudoba neumožňuje učiť sa, zdôrazňujú, pretože vyvoláva praktické problémy pre deti a ich rodičov, ako je napríklad financovanie ďalších školských aktivít, nákup uniforiem a pomôcok a naviac deti čelia externým problémom ako bývanie a vykurovanie. Deti najviac poškodené chudobou potrebujú od učiteľov a škôl istotu. Chudoba sa prenáša z jednej generácie na druhú. Je potrebné radikálne pôsobenie a nové systémy a servisné modely na to, aby sa zabránilo pokračovaniu tohto negatívneho stavu. Na záver sa konštatovalo, že rodiny potrebujú trvalú podporu, aby sa to zmenilo.

Poučenie z kôl...

➢ Strach, rozpaky, časové obmedzenia a nevítané prostredie sú hlavnými prekážkami väčšej a lepšej komunikácie medzi učiteľmi a rodičmi zameranej na skutočné potreby dieťaťa.

➢ Účastníci apelovali na rekvalifikáciu učiteľov s cieľom zamerať sa na dieťa, rodinu a komunitu a viac zapojiť deti do rozhodovacieho procesu.

➢ Nové systémy a modely služieb sú potrebné na zabránenie tomu, aby chudoba pretrvávala prostredníctvom zlyhávajúceho vzdelávacieho systému; rodiny / rodičia potrebujú trvalú podporu, aby boli súčasťou tejto zmeny

Stôl 11: Akú úlohu a zodpovednosť majú zamestnávatelia za to, aby investovali do odbornej prípravy na pracovisku a aby podporovali nepretržité zvyšovanie kvalifikácie svojich zamestnancov?

Hostiteľ: Chiara Fratalia, EAPN Europe

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Aká je situácia vo vašej krajine - poskytujú zamestnávatelia príležitosti na ďalšie vzdelávanie v zamestnaní? Je školenie relevantné a kvalitatívne? Aké úvahy, ktoré sa týkajú najmä pracovníkov v chudobe, sú relevantné, pokiaľ ide o poskytovanie zvyšovania zručností v zamestnaní? Aké stimuly - finančné alebo iné - by sa mali zaviesť na motiváciu zamestnávateľov, aby pracovníkom poskytovali viac a lepší prístup k vzdelávaniu a odbornej príprave?

Prvé kolo

V spoločnostiach existuje nesúlad medzi výhodami poskytovať potrebné vzdelávania a jeho vnímanými „nákladmi“. Vlády môžu potrebovať v spolupráci s podnikmi stimuly na poskytovanie kvalitného vzdelávania, najmä pre tých, ktorí to najviac potrebujú. Skupina analyzovala súvisiace výzvy a dospela k záveru, že akademické kvalifikácie sú iba jedným z meradiel schopností osoby. Dôležité sú aj životné zručnosti pre starších uchádzačov o zamestnanie a preukázaná motivácia u mladších, menej skúsených uchádzačov. Zamestnávatelia musia túto skutočnosť uznať a investovať do svojich zamestnancov. Štartovacie pracovné miesta pre mladých ľudí platia zle, ale môžu byť doplnené školením a možnosťou získať skúsenosti. Zamestnávatelia musia brať školenia seriózne a ponúknuť zmluvy s možnosťami odbornej prípravy. Okrem potenciálnej úlohy partnerstva musia vlády znížiť byrokraciu, aby sa to všetko dalo uskutočniť.

„Životné zručnosti pre starších uchádzačov o zamestnanie a preukázaná motivácia u mladších, menej skúsených pracovníkoch sú rovnako dôležité ako akademické kvalifikácie.“

Druhé kolo

Po krátkej rekapitulácii predchádzajúceho stretnutia táto skupina preskúmala rozsiahle dôsledky vzdelávania, ako pomáha rozvíjať tvorivosť a zručnosti v oblasti vytvárania sietí medzi zamestnancami. Aj keď bola zhoda, že je potrebné vzdelávanie v širšom zmysle, skupina mala pocit, že je potrebné vytvoriť skupiny alebo inštitúty, ktoré zabezpečia, aby sa poskytovaná odborná príprava vykonávala správne a účinne. Navrhli sa odbory ako možný revízor, aby sa to zabezpečilo. Ďalšie návrhy skupiny zahŕňali potrebu dodatočnej podpory pre nízko kvalifikovaných zamestnancov, čo by mohlo zahŕňať štátne vzdelávacie zariadenia a partnerstvá s mimovládnymi organizáciami na poskytovanie školení pre zraniteľné skupiny.

Tretie kolo

V nadväznosti na predchádzajúce myšlienky táto skupina cítila, že zodpovednosť za odbornú prípravu sa preto musí deliť medzi zamestnancov, zamestnávateľov a vládu. Každý z týchto aktérov by mal byť povinný pracovať na vzájomne prospešnom vzdelávaní. Vlády by mali poskytovať stimuly, najmä pre zraniteľné osoby, a mali by sa vytvoriť partnerstvá s mimovládnymi organizáciami s cieľom prispôsobiť vzdelávanie pre tieto skupiny. Zamestnávatelia by mali byť prinajmenšom povinní podľa účastníkov podporovať a informovať zamestnancov o príležitostiach. Zamestnanci by sa mali zaviazať k tomu, že zostanú v podniku dlhšie, namiesto toho, aby ho okamžite opustili po absolvovaní školenia.

Poučenie z kôl...

➢ Zamestnávatelia si musia uvedomiť, že poskytovanie odbornej prípravy na pracovisku je investíciou do ich zamestnancov a podnikania, a nie nákladom

➢ Vzdelávanie je viac ako úloha alebo práca; je tiež príležitosťou na podporu tvorivosti a vytvárania sietí; veľmi nízko kvalifikovaní pracovníci alebo kandidáti môžu potrebovať dodatočnú podporu podporovanú štátom a mimovládnymi organizáciami

➢ Záväzky v oblasti odbornej prípravy musia byť vzájomne prospešné pre zamestnancov, zamestnávateľov a vlády, pričom mimovládne organizácie sa podieľajú na prispôsobení podpory pre tých, ktorí ju najviac potrebujú

Stôl 12: Ako najlepšie overiť informálne a neformálne vzdelávanie a rozpoznať zručnosti získané mimo systému formálneho vzdelávania?

Hostiteľ: Sian Jones, EAPN Europe

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Máte vo svojej krajine pocit, že vzdelanie, vzdelávanie a odborná príprava, ktoré sa konajú mimo akreditovaných vzdelávacích inštitúcií, sa uznávajú a oceňujú? Môžete uviesť príklady takéhoto vzdelávania - šport, služby, skauting, jazyky atď. Akú úlohu zohrávajú zručnosti získané informálnymi alebo neformálnymi spôsobmi, ako je sociálne a komunitné vzdelávanie počas celého života, zmierňovanie chudoby a sociálneho vylúčenia? Ako tieto zručnosti pomôžu ľuďom vymaniť sa z chudoby? Aké opatrenia sú potrebné na lepšie overenie zručností získaných takým spôsobom - usmernenia pre certifikáciu? Ako zabezpečiť cezhraničnú porovnateľnosť a uznávanie týchto certifikátov?

Prvé kolo

Príklad vo Fínsku (učiteľ bez formálneho certifikátu zamestnaného prevažne preto, že jeho charakter zodpovedal potrebám zamestnania) bol jedným z mnohých príkladov, kde sa neberú do úvahy životné zručnosti a „nehmotný majetok“. "Mám veľa zručností, ale žiadny kúsok papiera, takže v podstate som v poriadku," povedal mladý dánsky účastník, ktorý je bezdomovec. Holandský delegát, ktorý rozbehol akadémiu, aby pomohol ľuďom v podobných situáciách reintegrovať sa

prostredníctvom odbornej prípravy, sa snažil získať pre absolventov kurzu certifikát s určitým úspechom, ale finančné prostriedky sa vyčerpali: „Bol to účinný nástroj, ktorý nechali padnúť. “

Systém certifikácie musí byť účinnejší, menej byrokratický a menej nákladný a treba zabezpečiť, aby boli zručnosti ľudí validizované, aby im pomohli získať prácu alebo ďalšie školenie / vzdelávanie. Terénne centrum pre deti na ulici v Neapole sa zameriava na hmatateľnejšie zručnosti („formálne vzdelávanie nemá pre nich význam“), budovanie dôvery a osveta rodín. Na Slovensku je systém stále úzko zameraný na formálne vzdelávanie(školské), čo vedie k vysokému počtu rómskych detí a iných, ktoré predčasne ukončili školskú dochádzku (dokonca pred sekundárnym) . Boli ponúknuté ďalšie druhy programov zameraných na rómske deti a všeobecnú gramotnosť. Odborné vzdelávanie je k dispozícii na strednej škole, je však potrebné skôr než na strednej škole a malo by sa prispôsobiť individuálnym potrebám detí. Estónsky delegát poukázal na jeden bod.

"**Neuvedomil som si, že by som mohol robiť tieto veci, starať sa o iných ľudí, obhajovať nás, hovoriť na verejnosti a spoločne kon**ať."

Druhé kolo

Ďalšia rôznorodá skupina prispela svojimi skúsenosťami z rôznych modelov vrátane „zelenej budovy“ ako nástroja neformálneho vzdelávania pre chudobnejšie deti, aby sa dozvedeli o ekológii, environmentálnych výzvach pre spoločnosť, zmene klímy a o tom, ako môžu deti spôsobiť zmenu. Príbehy predčasného ukončenia školskej dochádzky, stigmatizácie, formálneho vzdelávania, ktoré nepodporuje žiakov, a neuznávaného neformálneho sektora v Portugalsku: „Formálne vzdelávanie je veľkým klamom; kombinácia formálnych a neformálnych je lepšia. “Český delegát uviedol, že je potrebné, aby existoval otvorenejší prístup k oceňovaniu skutočných schopností a zručností namiesto formálnych kvalifikácií. Napríklad bezdomovci by mohli pracovať v sociálnych centrách, pretože chápu problémy, ktorým títo ľudia čelia, ale orgány, ktoré tieto centrá financujú, vyžadujú formálnu kvalifikáciu pre túto prácu . Rumunský účastník uviedol, že ministerstvo zamestnanosti ponúkalo certifikáty založené na kombinácii absolvovaných formálnych a neformálnych tréningov. Je to dôležité, dodal, ale tiež zdôraznil nedostatok investícií do formálneho vzdelávacieho systému, aby sa zabezpečilo, že to bude inkluzívne. Nezamestnaný delegát - bezdomovec z Dánska, hovoril o dôvere, ktorú získal v dobrovoľníctve: „Neuvedomil som si, že by som mohol robiť tieto veci, starať sa o iných ľudí, obhajovať sa, hovoriť na verejnosti a spoločne konať.“

Tretie kolo

Vo vzdelávaní dospelých sa zdôraznil nesúlad; napríklad portugalská vláda uznáva ich diplomy, ale zamestnávatelia nie. Stáže sú lepšie uznávané. Rumunský účastník povedal, že byť chudobný bolo depresívne a držalo ľudí v stagnácii. Formálne vzdelávanie nevenuje dostatočnú pozornosť životným zručnostiam, vďaka čomu je neformálne vzdelávanie životne dôležité na to, aby deťom poskytlo nádej a svetlo a pomohlo im budovať vzťahy: „Na to neexistuje žiadny certifikát, život dáva certifikát“ ; Estónsky delegát preskúmal možnosti kombinovania neformálneho a

formálneho vzdelávania, ako je práca s mládežou a mimoškolské aktivity, ale divil sa, ako by to mohlo

byť validizované, keď neexistuje žiadny národný systém validizácie a certifikácie . Sú potrebné spoločné kritériá. Nedostatok finančných prostriedkov viedol k väčšej flexibilite v Rumunsku, napríklad asistentom učiteľov bez formálneho vzdelávania sa poskytuje príležitosť zamestnať sa na čiastočný úväzok a certifikáty sa udeľujú napr. pre dobrovoľníkov (napríklad v záhradníctve) - dokonca platia v celej EÚ. Mimovládne organizácie by mohli spolupracovať s ministerstvami, aby poskytli viac vzdelávania tohto typu.

Poučenie z kôl...

➢ Nedostatok dokumentov je prekážkou vzdelávania, začleňovania, vyhliadok na zamestnanie a znižovanie chudoby; skutočné zručnosti, vzdelávanie zamerané na ľudí, alternatívne / kreatívne prístupy nie sú dobre známe alebo financované

➢ Nepružné a byrokratické formálne vzdelávacie systémy vedú k predčasnému ukončeniu školskej dochádzky a bludnému kruhu problémov; otvorenejší a vnímavejší trh práce k „ osvojeným zručnostiam, nie k získanej kvalifikácii“ je kľúčovým (napr. fínsky školský systém)

➢ požaduje sa holistický prístup k sociálnym a ekonomickým potrebám (bývanie, služby, primeraný príjem) v kombinácii s formálnym / neformálnym vzdelávaním vrátane dobrovoľníctva, ktoré vedie k akreditácii; ale existujú veľké problémy s nedostatočným financovaním vo vzdelávacom systéme a pre príslušné mimovládne organizácie aktívne v tejto oblasti

Stôl 13: Ako vzdelávanie posilňuje aktívne občianstvo, postavenie a participáciu?

Hostiteľ: Aiden Lloyd, EAPN IE

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Myslíte si, že prístup k presným informáciám a k nástrojom na boj proti falošným správam je vo vašej krajine dostatočne zabezpečený? Dokážu byť ľudia v chudobe dobre informovaní o svojich možnostiach vrátane politických možností? Čo by sa dalo urobiť lepšie? Vyučuje sa občianske vzdelávanie vo vašom školskom systéme a je politické povedomie dostatočne kultivované formálnymi a neformálnymi prostriedkami? Ako sa to dá zlepšiť? Akú úlohu zohrávajú médiá pri vzdelávaní širokej verejnosti, vrátane ľudí, ktorí zažívajú chudobu a sociálne vylúčenie? Ako môžeme spochybniť negatívne mediálne obrazy a priamo zapojiť ľudí so skúsenosťou chudoby?

Prvé kolo

Občianske vzdelávanie podľa zdelení delegátov okolo stola je v najlepšom prípade obmedzené na popis práce inštitúcií. Flexibilnejšie učebné osnovy Portugalska ponechávajú priestor pre predmety ako rodová rovnosť, medzikultúrny dialóg a občianske vzdelávanie.“Deti potrebujú vedieť, ako môžu využiť politický systém, aby udržali demokraciu a dosiahnuť potrebnú zmenu“, navrhol škótsky účastník: „Deti sú schopné myslieť. Nedávame im dostatok priestoru, kreditu. “Delegát z Portugalska poukázal na to, že ak chcú školy odovzdávať vedomosti a zručnosti v občianskych záležitostiach,

musia byť oni samé demokratickými inštitúciami (napr. počúvať detí, žiadať ich spätnú väzbu). Deti by mali byť povzbudzované pýtať sa, ale školy nechcú dostávať otázky.

Konverzácia pokračovala v tom, či školy berú do úvahy a dodržujú pokyny (založené na rase, pohlaví, príjmoch) a nerovnostiach. Odpoveďou je, že ich dodržujú tak, že usmerňujú ľudí k určitej kariérnej dráhe na základe požadovaných miest, žiadaných profesií , limít. Delegát z Francúzska uviedol, že tri miesta na univerzite boli ponúkané študentom s nízkymi príjmami na každých 90 ľudí. Získanie týchto „voľných" miest si vyžaduje veľké úsilie a tvrdú prácu: „Na konci kurzu, namiesto toho, aby ste hľadali prácu, musíte hľadať lekára (na liečbu vyčerpania!)"

„Deti sú schopné myslieť. Nedávame im dostatok kreditu. "

Druhé kolo

Konverzácia bola zameraná na získanie sily a odvahy zabojovať. Delegátka z Nórska poukázala na rovnováhu medzi disciplínou a slobodou na základe jej skúseností v súkromnej juniorskej škole. Maltský delegát uviedol, že školy nevedia dostatočne premýšľať o energii, talentoch a túžbach detí: „Pozeráme sa na certifikáty, nie na potenciál". Potom príliš veľa študentov to vzdáva. Úspešným prístupom je poskytnúť deťom kombináciu školskej a pracovnej skúsenosti a všeobecnejšie umožniť mladým ľuďom, aby spoluvytvárali výučbu. Najmä chudobné deti majú skúsenosti v reálnom svete (zvládanie zložitých a zložitejších každodenných situácií), a mohli by prispieť, a školy by mali povzbudiť všetkých, aby rozvíjali svoj potenciál. Musíme sa pozrieť na schopnosti detí, mimo nálepkovania. Zapojenie sa do procesu dodáva odvahu a silu. Niekoľko pozitív z Fínska: učitelia sú kvalifikovaní a deti sa tešia zo školy; chodia na výlety a poznajú rôzne kultúry. Interakcia medzi učiteľmi / študentmi je v Grécku menej priateľská a otvorená: „Na stredných školách učitelia často zaobchádzajú s tínedžermi ako s polovičnými teroristami a s polovičatými zvieratami." Nórka zdôraznila dôležitosť dôvery vo vzdelávacie systémy, ktorá musí byť dosiahnutá učením faktov o citlivých historických udalostiach. Zástupca Európskej komisie pri stole zdôraznil, že školy by nemali byť uzavretými inštitúciami; musia spolupracovať s mimovládnymi organizáciami a inými externými partnermi vrátane rodičov a komunít. Učitelia sa tiež na takýchto školách naučia a budú rozvíjať.

Tretie kolo

Diskusia sa začala zameraním na účasť a angažovanosť. Zástupca Európskeho parlamentu poukázal na to, že ľudia sa musia cítiť plne vítaní, aby sa na vzdelávaní participovali, že každý hlas je dôležitý. Portugalský delegát povedal, že deti sa často pýtali, čo z toho budú mať, ak sa „zúčastňujú" v triede ; musia pochopiť, že participácia a aktivita je obojstranne prospešná pre učiteľa aj študenta. Delegát zo Škótska povedal, že vyučovanie „aktívne občianstvo" bez interkultúrneho rámca by mohlo byť pre migrantov kontroverzné, pretože by mohlo byť vnímané ako narušenie ich kultúry. Diskusia sa presunula do úlohy médií pri informovaní ľudí. V Maďarsku sú médiá kontrolované vládnucou stranou; alternatívne / kritické médiá nie sú vytlačené (iba online), takže nie každý si ich môže prečítať. V Portugalsku sú sociálne médiá silné a ovplyvňujú názory ľudí, často živia ich predsudky. Médiá v Portugalsku zobrazujú veľmi negatívny obraz chudoby: „Sú chudobní, pretože chcú byť!" V Maďarsku ponúkajú mimovládne organizácie kurzy o aktívnom občianstve: „Je škoda, že tieto úlohy preberá len neziskový sektor a nie vzdelávací systém."

Poučenie z kôl...

➢ Školy musia umožniť deťom zažiť demokraciu (demokratickým procesom v škole), čo im umožní riešiť nerovnosti (na základe pohlavia, rasy a sociálnej triedy).

➢ Sociálne, politické, kultúrne vzdelávanie (podstata „občianstva“) by malo byť súčasťou učebných osnov; a historické udalosti treba učiť čestne, aby podporovali zvedavé, kritické myslenie a pôsobili proti vplyvu populizmu a falošných správ; školy musia byť otvorené (mimovládnym organizáciám a iným inštitúciam.

➢ Aktívne občianstvo pochádza od ľudí, ktorí majú pocit, že ich hlasy sú vypočuté, že sú vítaní na účasť v triedach, verejných diskusiách, voľbách alebo v spoločnosti všeobecne; slobodné a vyvážené médiá sú dôležitým kanálom na riešenie dezinformácií o chudobe, migrácii atď.

Stôl 14: Sú vzdelávacie systémy zamerané na osobné schopnosti a individuálne talenty, alebo štandardizované testovanie a jedna veľkosť vyhovuje všetkým?

Hostiteľ: Stéphanie Genteuil, EAPN Europe

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Sú súčasné vzdelávacie systémy tiež orientované na trh práce alebo podporujú osobný rozvoj, dodávajú silu a odvahu a sebaúctu? Aký je vplyv štandardizovaných testov na vzdelávacie systémy? Ako možno zlepšiť hodnotenie ? Aké návrhy možno predložiť na rozvoj vzdelávacích systémov, ktoré začínajú od študentov a ich jedinečných schopností a záujmov?

Prvé kolo

Holandský delegát začal diskusiu, keď povedal, že inkluzívne školy nie sú vhodné pre každé dieťa so špeciálnymi potrebami, ak potrebujú veľa dodatočnej podpory a v triede nie je dostatok učebných prostriedkov; učitelia zápasia s rôznymi úrovňami a potrebami a nútia ich, aby si udržali poriadok. Inklúzia si vyžaduje dobré plánovanie, zdroje a riadenie, aby dobre fungovala, vzala na vedomie nemecká delegátka a obsah by mal byť vyváženejší medzi základnými / povinnými (matematika, jazyky atď.) a tvorivými / praktickými / technickými predmetmi (umenie, remeslá, hudba, hudba, atď.). Študenti potrebujú rozsiahle skúsenosti, aby „vyskúšali“ rôzne veci. Nórsky účastník nastolil otázku príliš teoretických učebných osnov, ktoré sú pre mnoho detí ťažké s poruchou pozornosti s hyperaktivitou (ADHD); Na vyváženie školského dňa sú potrebné praktické a zábavné činnosti. Český delegát, podporený gréckymi a holandskými účastníkmi, povedal, že „talent je stratený“, pretože vládne školy nemajú prostriedky na jeho rozvoj: „Základné vzdelávanie je zadarmo, zvyšok je určený za poplatok, skryté náklady “, ktoré si môžu dovoliť iba bohaté rodiny, ak rodičia nedokážu vystopovať„ sociálne riešenia “. Gréci dodali, že finančná kríza skutočne zasiahla „mimoriadne“ tento typ extra služieb. "Teraz je to luxus!"

„Talent sa stráca, pretože vládne školy nemajú prostriedky na jeho rozvoj.“

Druhé kolo

Po krátkom zhrnutí holandský delegát povedal svoj vlastný príbeh o zlom profesijnom poradenstve (a chybnom hodnotení) na začiatku strednej školy, čo viedlo k osemročnej kariére elektrikára. „Podľa môjho hodnotenia som bol vhodný pre armádu, ale pozrite sa na mňa!“ Teraz študuje sociálnu prácu a miluje ju; Najmä malé triedy a “design-based” kurz, ktorý umožňuje študentom rozhodnúť, ktoré problémy riešiť na základe svojich vlastných záujmov. Luxemburský delegát, ktorý sa tam pred niekoľkými rokmi presťahoval, povedal, že každé dieťa má niečo, čo je jedinečné u neho a môže ostatným ponúknuť a veľkosť pochádza z naplnenia vlastných snov, nie z ambícií rodičov (týka sa to často konvenčných profesií ako lekári a právnici). Iný Luxemburčan povedal, že stratil kontakt so svojou rodinou počas 30 rokov tomu, že si zvolil inú profesiu (chcel si zriadiť kvetinárstvo, jeho otec to neschvaľoval). Poľská matka dvoch detí povedala, že jej boj má pomôcť deťom objaviť talenty, aj keď je nedostatok času a peňazí. A aj keď dokážete identifikovať športový talent dieťaťa, nedokáže rozvíjať ho, lebo napríklad náklady na cestovanie za ním, sú vysoké. Navrhla tiež lepšiu odbornú prípravu pre rodičov a učiteľov o tom, ako včas rozpoznať a rozvíjať talenty, pretože „testy nie sú vhodné na daný účel“. Švédsky delegát uviedol, že vzdelávací systém je komerčne orientovaný, čo v segregovaných spoločnostiach viedlo k rozhodnutiam „ghetto-minded“ (t. j. bohaté deti nemusia podplácať, zatiaľ čo chudobní nikdy nedostanú prácu).

Tretie kolo

Rakúsky účastník odštartoval tým, že veci ako remeslá a hudba môžu byť nákladné a vlády znižujú príjmy v tejto oblasti. Triedy sú príliš veľké, zmiešané schopnosti znamenajú rôzne rýchlosti napredovania a žiadne „sociálne koučovanie“ znamená len málo usmernení a pomoci pre budúcu kariéru. Ako môžete objaviť svoju vášeň, ak ste sa nikdy nestretli s niečím? To bola opakovaná výzva pri stole. „Nie je to o tom, aké zručnosti máte, ale ide o to, čo môžete priniesť!“ Niekoľko macedónskych delegátov apelovalo na „rovnováhu medzi formálnymi a neformálnymi vzdelávacími príležitosťami“ s viacerými zdrojmi sociálneho / kariérového koučingu na posúdenie tejto rovnováhy a jej prispôsobenie individuálnym potrebám / záujmom. Pýtali ste sa zlé otázky, povedal portugalský delegát: „Namiesto„ Ako sa máš? Ako sa ti darí? “sa každý pýta„ Čo robíš? “. Bulharský účastník potom zhrnul, že hlavným referenčným bodom sú potreby trhu práce; osobný talent sa dostáva na druhé miesto, s výnimkou zjavne talentovaných (a bohatých) ľudí. Vo všeobecnosti však príliš veľa „talentu je premrhané“ a vládna politika nie je adekvátne zameraná na to, aby to zastavila „napriek oficiálnemu vyjadreniu a sľubom“.

Poučenie z kôl…

✓ Inkluzívne školy (miešanie detí s rôznymi schopnosťami) sú dobré, ak sú dobre vybavené na riešenie rôznych potrieb študentov (t. J. Menšie triedy, viac asistentov, sociálnych pracovníkov).

✓ Deti potrebujú v spolupráci s rodičmi aj školami viac usmernení, aby mohli rozvíjať svoj talent

✓ Mimoriadne aktivity v rozvrhu sú nevyhnutné pre rozvoj schopností detí, ale v ponuke ich nie je dosť, stoja príliš veľa a sú často príliš ďaleko; rodičia sa musia spoliehať na sociálne programy (mimovládne organizácie, ESF atď.), ale je ťažké ich vystopovať (nedostatok informácií)

Stôl 15: Ako lepšie hodnotiť zručnosti a bojovať proti nezamestnanosti (ľudia pracujúci v zamestnaniach, ktoré nepožadujú ich úroveň zručností) a nadmernej kvalifikácii?

Hostiteľ: Amana Ferro, EAPN Europe

Riešili sa niektoré podtémy a otázky…

Pracujú vo vašej krajine mnohí ľudia v zamestnaniach, ktoré sú pod úrovňou ich kvalifikácie? Aké sú najviac postihnuté skupiny? Čo je toho príčina? Neuznávanie kvalifikácií a diplomov (t. j. prípad migrantov) alebo nedostatok kvalitných pracovných miest? Aké sú dôsledky pre ľudí v chudobe? Potrebujú mnohí zamestnávatelia tituly a štandardné kvalifikácie pre nízko kvalifikované pracovné miesta? Aké opatrenia možno zaviesť na podporu vytvárania pracovných miest, ktoré zabezpečujú lepšie zosúladenie zručností pracovníkov a ich podmienok zamestnania (vrátane primeraných miezd)?

Prvé kolo

Niekoľko účastníkov malo vysokoškolské vzdelanie, ale boli nezamestnaní. Niekoľko uviedlo, že zamestnávatelia ich neprijali, lebo mali vyššie vzdelanie než bolo potrebné. Podzamestnanosť v takomto prípade znamená, že ľudia dostanú zaplatené menej, než si zaslúžia, a niekedy musia prepísať svoj životopis sťa „hlúpy“, aby získali prácu, čo ovplyvňuje ich sebavedomie. "Je to ako výroba vozidiel Formule 1 pre dedinské cesty," povedal španielsky delegát, nadmerný dôraz na zručnosti s niekoľkými obmedzenými možnosťami, aby ich používali ("Je tu príliš veľa právnikov, ale je tu problém nájsť inštalatéra.")Priveľa absolventov vysokých škôl s veľkými študentskými pôžičkami vedie k trvalému zadlžovaniu mnohých z nich zamestnaných v nedostatočne platených pracovných miestach. Robia univerzity dosť na riešenie tohto nesúladu? Univerzity sa zameriavajú na vytváranie stabilnej (často nad) ponuky pracovníkov pre typické profily pracovných miest, zatiaľ čo individuálne ambície a očakávania sú ohrozené z finančných dôvodov. Je potrebné lepšie školenie o tom, ako premeniť sny na dôstojný život. Nedostatok informácií vedie k tomu, že mladí ľudia si vyberajú kariéru bez toho, aby vedeli, čo ich čaká tam vonku alebo ako to dosiahnuť. Často všetci ľudia chcú slušnú mzdu, aby žili dôstojne.

„Existuje príliš veľa právnikov, ale je tu problém nájsť inštalatéra.“

Druhé kolo

Migranti čelia ďalším bojom o uznanie svojich kvalifikácií. Často nie je dovolené legálne pracovať, keď sa ich žiadosti o azyl alebo pobyt spracúvajú. Mnohí migranti a iní, ktorých kvalifikácia nie je uznaná, musia prepracovať svoje štúdium a / alebo vykonávať nízko kvalifikovanú prácu (príbehy absolventov vysokých škôl upratujúcich domácnosti, lekárov, ktorí riadia taxíky atď.), Čo je často smutné. To sa spája s mnohými rizikami a nevýhodami, ako sú zlé pracovné podmienky a menej možností. Migranti nakoniec robia prácu, ktorú nikto iný nechce. Situácia je zložitá; Nie je to len o tom, že zamestnávatelia neponúkajú dobré pracovné miesta, ani o tom, že ľudia nemajú správne zručnosti, ale skôr politický rámec nepodporuje skutočné stretnutie „tých, ktorí hľadajú a tých, ktorí ponúkajú". Niekedy sa výhovorka na nadmernú kvalifikáciu používa aj na skrytie rasizmu a diskriminácie. Skutočnosťou je, že nie je dostatok pracovných miest pre všetkých vysokokvalifikovaných absolventov, ktorých spoločnosti vypúšťajú von - to je to, čo dáva prevahu zamestnávateľom nad zamestnancami. Existuje morálny imperatív na vytváranie pracovných miest? Je to zodpovednosť trhu, alebo by mali vlády do toho vstúpiť ? Skupina sa domnieva, že základnou otázkou je, že ľudia neboli rešpektovaní ako ľudské bytosti; chýba prístup založený na právach, ktorý má vplyv na to, ako sa s ľuďmi zaobchádza, či nie sú slabo platení a či sa oceňujú.

Tretie kolo

Všetky pracovné miesta sú potrebné, ale mnohí sú na pozíciách, ktoré nikto nechce robiť (takzvaná „podradná práca"), ktoré nakoniec vykonávajú ľudia, ktorí nemajú na výber vzdelanie. Najmä mladí ľudia majú ťažké obdobie získať pracovné miesta; študovali dlhý čas, akumulovali tituly, ale s malou alebo žiadnou skutočnou pracovnou skúsenosťou. Boli im odmietnuté pracovné miesta na základnej úrovni, pretože ich považujú za „nadmerne kvalifikovaných". Lepší systém skúseností s pracovným umiestnením a lepšia spolupráca medzi univerzitami a zamestnávateľmi by boli skutočne užitočné. Starší uchádzači o zamestnanie čelia vlastným výzvam; viac skúseností je zamestnávateľmi interpretované ako finančne vyššie požiadavky na nich alebo jednoducho nechcú za skúsenosti platiť. Požaduje sa kompromis medzi potrebou trhu a tým, čo ľudia chcú pre seba. Univerzity nepomáhajú nájsť strednú cestu v prospech oboch strán. Skupina konštatovala, ako náhle študent dostane diplom, je v tom sám.

Poučenie z kôl...

➢ Ďalšie informácie a mentorstvo sú potrebné pre (mladých) ľudí, aby sa mohli rozhodovať o svojej budúcnosti, vrátane pracovných skúseností začlenených do ich štúdia, a príležitostí na preskúmanie spôsobu, ako žiť zo svojich snov a talentov.

➢ Presťahovanie sa do inej krajiny je ťažké, ak ste nútení čakať roky na uznanie kvalifikácie, alebo ak budete potrebovať opakovať štúdium (požičať si viac peňazí alebo vykonávať prácu s nízkou kvalifikáciou), okrem toho, že budete musieť čakať dlhú dobu na pracovné povolenie.

➢ Nedostatok dobrých pracovných miest vedie k rozšíreniu štúdia a nesúladu medzi zručnosťami, ktorý sa pre starších ľudí môžu premietnuť do nadmernej kvalifikácie pre niektoré pracovné miesta; ľudia by mali znamenať viac ako trhy a štatistiky (ľudská dôstojnosť a prístup k právam znamená, že ľudia môžu prispievať vlastným spôsobom)

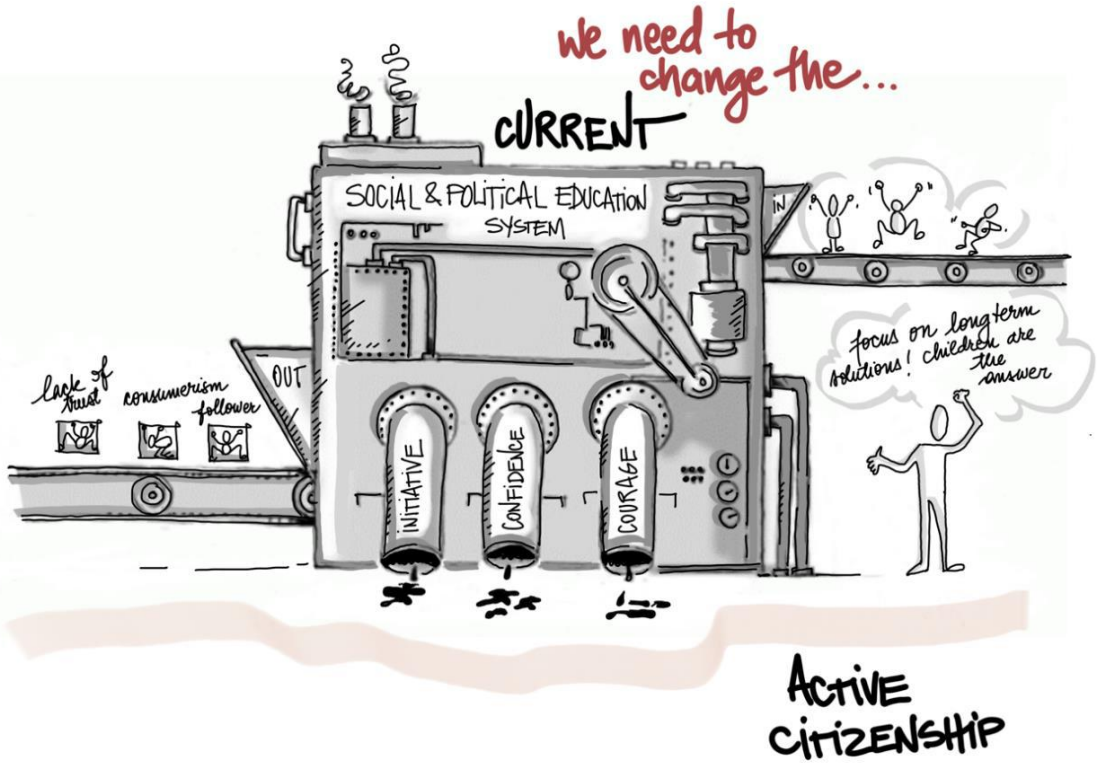

ZOSUMARIZOVANIE Z WORKSHOPOV

Dielňa workshopu bola príležitosťou na ďalšiu diskusiu a na vypracovanie konkrétnejších návrhov reagujúcich na otázky identifikované počas World Café. Tieto návrhy zase tvoria základ pre dialóg s tvorcami politiky na druhý deň stretnutia PEP. Nasleduje krátke zosumarizovanie konania a výsledkov.

WORKSHOP 1: UZNÁVANIE NEFORMÁLNYCH ZRUČNOSTÍ ➢ Je potrebné formalizovať uznanie životných skúseností, aby si zamestnávatelia viac cenili ➢ Starší zamestnanci majú veľa vedomostí, ktoré by mohli odovzdať mladším zamestnancom, ale obávajú sa, že budú prepustení, ak tak urobia ➢ Vláda by mala poskytovať stimuly na podporu získavania neformálnych zručností a na to, aby sa nezamestnaní stali samostatne zárobkovo činnými osobami ➢ Prebieha európsky zoznam overovania skúseností, ale je potrebné ho posilniť / objasniť (Ako možno sprístupniť informácie o tejto problematike?) ➢ Potrebné je viac stimulov pre spoločnosti, aby zamestnávali kvalifikovaných, ale „neskúsených“ ľudí a aby zabezpečili špecifické tréningy ➢ Samostatná zárobková činnosť prostredníctvom neziskových organizácií, ktoré pôsobia ako „inkubátory“ na vytvorenie nových zručností v zamestnaní	***Konkrétny návrh*** *Zvýšiť povedomie členských štátov o tom, že systém validizácie, uznania zručností existuje a posilniť politický záväzok, aby sa uznali tieto zručnosti. Povzbudzovať členské štáty, aby podporovali systémy inkubácie s cieľom vytvoriť novú profesionálnu cestu k samostatnej zárobkovej činnosti.*
WORKSHOP 2: VYŠŠIA KVALIFIKÁCIA A ZAMESTNANOSŤ ➢ Potreba vyrovnať oblasť tak, aby každý mal rovnaké príležitosti, (aj tí s vyššou kvalifikáciou než je požadovaná) ➢ Veľa otázok ovplyvňujúcich dosiahnutie minimálneho príjmu „na živobytie“ (napr. Práca na čiastočný úväzok je neudržateľná, vlády podporujú samostatnú zárobkovú činnosť s cieľom znížiť počet nezamestnaných, ale títo pracovníci len zriedka dostávajú minimálnu mzdu, cítia sa neisto a zneužívaní) ➢ Trh práce zostáva rovnaký, zatiaľ čo vzdelanie je vnucované a vnútené, čo vedie k nadmernej kvalifikácii ➢ Vlády zlyhávajú, aby uprednostnili vzdelávacie zručnosti zamerané na zabezpečenie trvalo udržateľného života ➢ zručnosti, ktoré sa môžu odovzdať ďalším a znalosti by sa mali využiť skôr na zaplnenie medzier, než sa neustále školiť,	***Konkrétny návrh*** *Vládne programy na oživenie vášne a snov mladých ľudí. Zamedziť zamestnávateľom, aby tlačili na nadbytočnú kvalifikáciu ľudí ako dôvod, prečo ich neprijímajú („útek od platenia viac“). Vytvorte absolútny minimálny príjem.*

čo si vyžaduje čas a peniaze ➢ Väčšia rozmanitosť je v hospodárstve a na trhu práce (inkluzívny rast je o tom, ako sa peniaze vytvárajú a distribujú) ➢ Zamestnávatelia nepoznajú skutočnú hodnotu svojich zamestnancov	
WORKSHOP 3: SKORÉ OPUSTENIE ŠKOLY ➢ Odporúčaná východisková hodnota je použitie indexu Socio-Educational Risk Risk (IRSE) - špecializovaného nástroja na identifikáciu a diagnostiku rizík, ktorým sú školy vystavené. ➢ Podpora mimoškolského vzdelávania a neformálne vzdelávanie sú dôležité pre udržanie záujmu študentov a ich motiváciu dokončiť školu ➢ Silnejšie väzby medzi školami a sociálnymi mimovládnymi organizáciami, najmä tými, ktoré majú programy zamerané na študentov zo znevýhodneného prostredia, spolu so školením o citlivosti a špecializovanými učebnými osnovami pre učiteľov pracujúcich s týmito deťmi. ➢ Integrované opatrenia (ako v Španielsku) sa musia zameriavať nielen na dieťa a vzdelávací systém, ale aj na jeho rodinu a komunitu ➢ Rozšíriť učebné plány tak, aby zahŕňali schopnosti zvládania stresu (odolnosť voči šikanovaniu, zlyhanie, stres); a deti by sa mali podieľať na analýze problémov, ktorým čelia, a hľadaní vhodných riešení	***Konkrétny návrh*** *Dve riešenia: umožniť učiteľom pochopiť problém a identifikovať tých študentov, ktorí sú v núdzi; rozvíjať širšiu komunitnú podporu a zručnosti - súdržnosť pri spájaní sa s rôznymi partnermi a kombinovať oba „prístupy“ a „zdroje“ z formálneho a informálneho systému.*
WORKSHOP 4: MIGRÁCIA A UTEČENCI ➢ Čo bráni migrantom, žiadateľom o azyl a utečencom, aby sa úspešne začlenili do vzdelávacieho systému hostiteľskej krajiny? ➢ Pred prijatím oficiálneho statusu odstráňte prekážky vzdelávania a stanovte akreditáciu systému kvalifikácií / zručností (jeden test). ➢ Ponúkať časovo obmedzené (dočasné) povolenie na prácu, štúdium, lepšiu integráciu počas čakania na „status“ ➢ Zlepšiť migračné a integračné politiky; zriadiť pracovné skupiny medzi úradníkmi a inými, aby sa preklenula medzera ➢ Všetky európske krajiny musia rešpektovať svoju povinnosť pomáhať utečencom ➢ Utečenci sú budúcnosťou a môžu pomôcť vybudovať krajinu	***Konkrétny návrh*** *Financovanie projektov sociálnej integrácie zo strany EÚ je nevyhnutné. Najskôr prístup k jazyku a vzdelávaniu. Podporovať medzikultúrny dialóg, uznávajúc hodnotu migrantov. Zvýšiť informovanosť o prínosoch (pozitívnych stránkach) migrácie. Viac a skorších informácií pre migrantov im pomáha vytvárať „natívne priateľstvá“ a zvládať osamelosť.*

➢ Na prekonanie prekážok sú potrebné nové spôsoby ako zmeniť vnímanie utečencov	
WORKSHOP 5: AKTÍVNE OBČIANSTVO ➢ Súčasná demokracia je slabá, ohrozená, roztrieštená a všeobecne porušená ➢ Existuje všeobecný zmysel pre cynizmus a sebauspokojenie, pokiaľ ide o súčasný stav politiky ➢ ľuďom chýbajú politické znalosti, demokratické skúsenosti a nástroje (nedostatok dôvery, čo si vyžaduje nápravu) ➢ Je tu veľká výzva apelovať na politikov na všetkých úrovniach ➢ V neoliberalizme sú ľudia v role spotrebiteľov; vlády a médiá rozdeľujú spoločnosť; reakcia na to je populizmus ➢ Neexistujú žiadne krátkodobé riešenia, preto je potrebné nahliadnuť do budúcnosti, t. j. na deti, ktoré musia byť povzbudené same zmeniť vzdelávacie systémy.	***Konkrétny návrh*** *O dôležitosti sociálneho a politického vzdelávania by sa malo diskutovať v Európskom parlamente s cieľom podnietiť Európsku komisiu, aby to ďalej skúmala. Je nádej, že by sme mohli predložiť zoznam odporúčaní pre Radu ministrov.*
WORKSHOP 6: DIGITÁLNY ROZPOR ➢ Prístup k technológiám (počítačom / internetu) a vzdelávacím zdrojom pre rodiny s nízkymi príjmami je potrebný na riešenie digitálnej priepasti a zlepšenie vzdelávania ➢ Internet by sa mal považovať za základnú potrebu / ľudské právo - prístup k službám, hľadanie a podávanie žiadostí o zamestnanie, prístup k vzdelávaniu, ukončenie sociálneho vylúčenia. ➢ Existuje aj generačná priepasť - deti sú veľmi pokročilé a vedia používať všetky druhy pomôcok, zatiaľ čo rodičia sú niekedy počítačovo negramotní ➢ V Spojenom kráľovstve 8 miliónov ľudí dostáva určitý druh sociálneho zabezpečenia a svoje aktivity môžu uplatňovať a aktualizovať len online ➢ Je potrebné lepšie pokrytie siete vo vidieckych a vzdialených oblastiach a je potrebná podpora na pokrytie nákladov na elektrickú energiu ➢ ICT spoločnosti sú veľmi ziskové, ale neexistuje adekvátna sociálna zodpovednosť týchto podnikov ➢ Digitálna gramotnosť je životne dôležitá, pretože ľudia v chudobe sa ľahko nechajú podviesť a ich údaje sa predávajú a obchodujú za účelom dosiahnutia zisku.	***Konkrétny návrh*** *Prístup k informačným technológiam je ľudské právo (čo znamená, že ho nemôžete nechať na pôsobenie trhu, štát ho musí zabezpečovať a regulovať) ako základnú potrebu (nie luxus). Štát je zodpovedný, aby sa poskytol rovnaký prístup k službám (a netlačil ich všetky on-line), aby sa zabezpečilo digitálne vzdelávanie (nielen pre deti v školách, ale aj v celej oblasti) a aby sa ochránilo súkromie používateľov a pracovníkov.*

WORKSHOP 7: INKLUZÍVNE VZDELÁVANIE ➢ Individuálne riešenia sú potrebné pre ľudí s mentálnym, telesným postihnutím a poruchami učenia a ich rodiny ➢ Každý si zaslúži a má právo na vlastný výber riešení (úplné začlenenie nie vylúčenie) ➢ Diagnostikovanie musí byť rýchlejšie a každý by mal byť cenený (odborníci na školách a vo vládach zohrávajú v tom svoju úlohu) ➢ Mali by byť prijaté opatrenia (vrátane právnych predpisov) proti šikanovaniu ➢ Je potrebných viac učiteľov a asistentov (menej detí pridelených učiteľovi, čo znamená viac pozornosti každému dieťaťu) ➢ Vo všetkých krajinách je potrebné poskytovať viac informácií a zabezpečovať vzdelávanie o zdravotnom postihnutí ➢ Rodičia detí so zdravotným postihnutím by mali mať bezplatnú odbornú prípravu	***Konkrétny návrh*** *Preorientovať financovanie medzi dvoma rôznymi programami; jeden sa špecializuje na individualizované služby pre rodiny s deťmi so zdravotným postihnutím; a ostatné poskytujú vzdelávanie o tom, ako sa najlepšie učiť a žiť s ľuďmi, ktorí majú rôzne potreby.*
WORKSHOP 8: JEDNOTNÉ EURÓPSKE VZDELÁVANIE ➢ Rozdiely a nerovnosti existujú v rôznych štádiách vzdelávania v európskych krajinách (napr. čo znamená „ukončená stredná škola“)? ➢ Jednotný vzdelávací systém by znamenal jednotnú kvalifikáciu ➢ Zjednotená kvalifikácia znamená menej nezamestnaných a pracujúcich chudobných ➢ Zjednotené vzdelávanie pomáha pripraviť trhy práce pre priemysel 4.0 („inteligentná“ výroba poháňaná digitálnymi / dátovými postupmi) ➢ Rovnaká kvalifikácia znamená aj rovnakú mzdu (v duchu Európskej siete minimálnych príjmov, EMIN). ➢ Vedie k akreditácii kvalifikácie mimo Európskej únie ➢ Európsky kvalifikačný rámec existuje, ale je príliš vágny	***Konkrétny návrh*** *V Európe existuje príliš veľa elitných škôl, ktoré vytvárajú sociálnu a vzdelávaciu nerovnosť. Aby sme to napravili, navrhujeme jednotný vzdelávací systém v Európe.*

AKCIA NA ZVIDITEĽNENIE: FREEZE FLASHMOB

Superhrdinovia proti chudobe

V Bruseli na Hlavnom nádraží, 8. novembra. V éteri bol vzduch očakávania, počas toho ako delegáti PEP stretnutia čakali na odpočítavanie. Niektorí sa zgrupovali na selfies, iní tancovali so svojimi národnými vlajkami, vlajkami EÚ alebo dúhami, ktoré sa hodili ako peleríny okolo krku ako „superhrdinovia chudobní“, evokujúca téma flashmobu.

Väčšina z nich mala vytlačené nápisy so sondážnymi otázkami alebo pozíciami, ktoré prinášajú správy o vzdelávaní, chudobe a o tom, čo nás spája. EAPN flashmob animator zhromaždil 120 'gangsterov' s výzvou: „Ste pripravení zmraziť? Tri, dve ... teraz! “Náhle sa priestor na Hlavnom nádraží zmenil na stuhnutú kamennú armádu, pripravenú ísť do boja za inkluzívnejšiu spoločnosť.

Jeden „superhrdina“ z Macedónska, ktorý niesol malý domček, vyhodil glóbus a nosil čiapku a vestu s farbami svojej krajiny, hovoril o nádeji, ale aj o obave, keďže jeho krajina robí toho času

zásadné zmeny pred vstupom do EÚ. Malý drevený dom, ktorý bol jeho nápadom, symbolizoval domov, miesto, kde sa Macedónsko cíti bezpečne.

Tri portugalské „superhrdinky“, oblečené ako kuchárky, aby odovzdali svoje posolstvo, že je čas pripraviť, „ukuchtiť“ nový vzdelávací systém. Každá z nich niesla transparent solidarity alebo rozdávala letáky s názvom „Superhrdinovia proti chudobe“, ktoré zhrnuli, čo cítili. Spoločne vytvorili dokonalú snímku rodiny zameranej na spoločný cieľ, aby sa vzdelávanie stalo pre milióny Európanov cestou z chudoby. A posolstvo bolo počuť „ticho a jasne“ pre okoloidúcich, ktorí sa pristavili, aby to sfotili, položili otázky a vzali si letáky.

ODPORÚČANIA

V nadväznosti na diskusie a rokovania počas world café, skupina zvolila štyri témy, ktoré by sa mali doporučiť do pozornosti tých, s rozhodovacími právomocami, ktorí ohlásili príchod na druhý deň.

Predčasné ukončenie školskej dochádzky (Laura Greta Marin, EAPN RO)

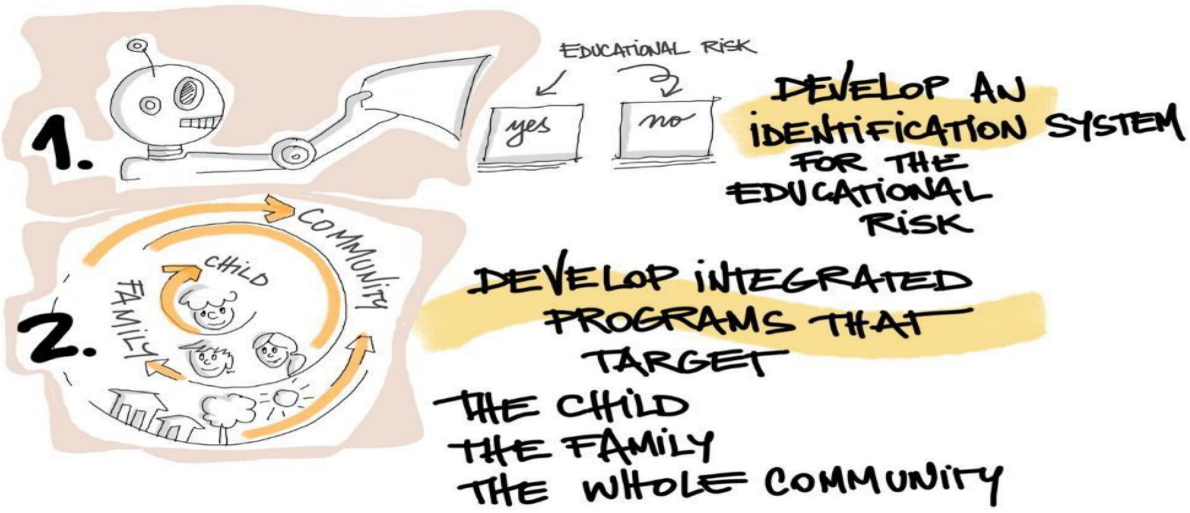

Digitálny rozpor (dodal Twymukye Mushaka, EAPN UK)

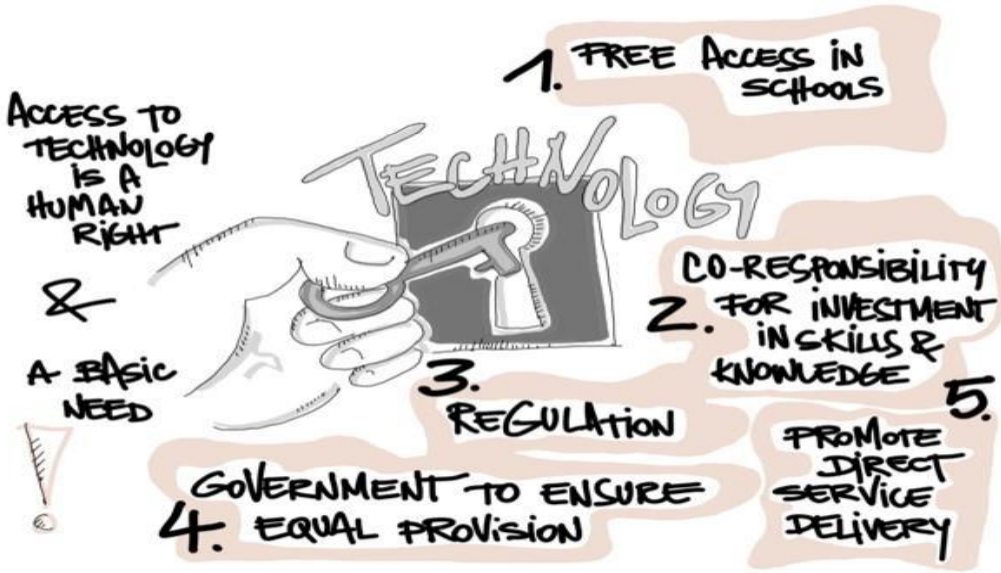

Zdravotné postihnutie (doručila Marianne Bon, EAPN NL)

Migrácia (vydal Ray Oyetunji, PICUM)

DIALÓG

Riaditeľ EAPN Leo Williams, ktorý sa zúčastnil na dialógu, srdečne poďakoval všetkým, ktorí sa zúčastnili na Freeze Flashmob na bruselskom hlavnom nádraží v skorých ranných hodinách a vysvetlili záverečné zhrnutia na plenárny dialóg s pozvanými osobami s rozhodovacou právomocou. Objasnil, ako boli tieto štyri témy zredukované z 15 „rozhovorov za stolmi“, ktoré boli prediskutované v ôsmich „dynamických skupinách“, ktoré ďalej rozvíjali témy pred finálnym ihriskom. Vzhľadom na obmedzený čas a profil tých, ktorí riadia EU a ktorí sa zúčastnia dialógu, by sa mohli prediskutovať najviac štyri témy, týkajúce sa najvhodnejšie oblasti, ktoré sa zhodujú aj so strategickými smermi EAPN. Ostatné témy sú rovnako dôležité, vysvetlila Williamsová a delegáti zapojení do týchto skupín by mali možnosť počas rozpravy položiť otázku. A nakoniec riaditeľ EAPN povedal, že správy budú obsahovať zhrnutia kľúčových posolstiev, návrhov a riešení pre využitie na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni.

S pripravenými flip chartami Sian Jones, koordinátorka politiky EAPN a moderátorka zasadnutia, predstavila panel tvorcov rozhodnutí vrátane dvoch poslancov Európskeho parlamentu, zástupcu GR pre zamestnanosť, sociálne veci a začlenenie (Európska komisia), a odborníkov na vzdelávanie a chudobu z Belgicka a Rakúska. Jones potom rekapitulovala prvý deň svojimi silnými svedectvami a silnými odkazmi na právo na vzdelanie a dôležitosť investovania do kvalitného vzdelávania pre všetkých, pripomínajúc všetkým boj pre zdravie, vyšší príjem, diskrimináciu, za inklúziu a (pre niektorých) potrebu bojovať proti chudobe na celej životnej ceste. „Nemali by sme bojovať za vzdelávanie, malo by to byť právo každého! Bola to chyba a jasný signál, že súčasný systém nedokáže riešiť situáciu na mieste“, uzavrela.

Príliš veľa ľudí zostáva v chudobe, zručnosti v reálnom živote nie sú uznané za vhodné pri hľadaní zamestnania, deti opúšťajú školu predčasne, cítia sa vylúčené a že ich individuálny talent nie je živený, rozvíjaný. Povedala to Jones, ktorá vyzýva na „spoločné“ riešenia zahŕňajúce rodiny, komunity, učiteľov, žiakov, školské úrady, ale aj mimovládne organizácie a sektor neformálneho vzdelávania, ktorých inovatívne spôsoby práce s deťmi a kombinácia formálneho a neformálneho vzdelávania ponúka možnosť vytvoriť „holistický prístup“. Zamestnanosť je dobrá a potrebná, konštatovala, ale sama o sebe nestačí. „Diplomom sa neplatia účty za energiu,“ ukončila Jones pred tým, ako informovala o odporúčaniach národných delegácií.

Odporúčané čítanie tento semester…

Laura Greta Marin (EAPN RO) predstavila scénu s neuveriteľnou štatistikou zo svojej krajiny: 19,1% detí v Rumunsku opúšťa školu predčasne, jedna z najvyšších v Európe. Zníženie miery predčasného ukončenia školskej dochádzky je nevyhnutné, preto jej skupina navrhla systém na identifikáciu vzdelávacích a sociálnych rizikových faktorov, ktoré vedú k tomu, že dieťa predčasne opustí školu. Výsledky testu by sa mohli použiť na vytvorenie „integrovaného programu“ zameraného na deti, rodiny a celé dotknuté komunity. „Celé vzdelávacie prostredie spolupracuje na zlepšení situácie pre všetkých, ale najmä pre chudobné deti a deti s veľmi vysokým rizikom, ako sú Rómovia a ľudia zo znevýhodneného prostredia,“ povedala. Špecifické aktivity alebo moduly na zmiernenie vysokej miery predčasného ukončenia školskej dochádzky by mohli zahŕňať projekty neformálneho vzdelávania na podporu formálnych programov, dobudovanie prípravy učiteľov na prípravu dnešnej reality (nové metódy / technológie / spôsoby prístupu k novým problémom vo vzdelávaní) a zapojenie detí do rozhodovacích procesov. „Nepýtame sa detí dosť na to, čo potrebujú,“ zdôraznila Marin a vyzvala tých, ktorí rozhodujú, aby toto odporúčanie implementovali.

Predstavením témy digitálnej priepasti bola spoločnosť Twymukye Mushaka (EAPN UK), ktorá vysvetlila dôležitosť technológie ako mocného vzdelávacieho nástroja, a to, že ľudia trpiaci chudobou môžu bojovať o prístup (zlý alebo žiadny internet, online úlohy, nesprávny alebo zastaraný softvér atď.). Toľko kurzov je teraz štandardne online, čo je prekážkou pre tých, ktorí nemajú ľahký prístup k internetu, ani patričné zručnosti. Preto skupina odporučila prístup k technológiám ako základné ľudské právo na vzdelávanie. Vláda musí investovať a zabezpečiť voľný a rovný prístup k nim vo všetkých vzdelávacích prostrediach. Týka sa to ľudí so zdravotným postihnutím, starších ľudí, vidieckych komunít a iných marginalizovaných skupín, ako sú bezdomovci a migranti. Znamená to aj primeranú úroveň ochrany (údaje, súkromie atď.) A záväzok dodržiavať zásady koprodukcie s cieľom posilniť zručnosti v používaní technológií na vzdelávanie. EÚ by mala naliehať na národné vlády, aby zabezpečili, že „nikto nezostane pozadu kvôli nedostatku prístupu k technológiám“.

Marianne Bon (EAPN NL) vydala deväť rozsiahlych návrhov ako odporúčania na podporu otázok zdravotného postihnutia v kontexte potenciálnej politiky a nariadení v oblasti chudoby a vzdelávania: viac osobného vzdelávania; včlenenie do spoločnosti nie vylúčenie; rýchlejšie diagnózy mentálneho a telesného stavu, schopností a potrieb; zaplatiť rodičom za dodatočnú podporu detí; zvýšenie počtu asistentov učiteľov v triedach; systém viac zameraný na individuálny prístup k týmto deťom; zvýšiť informovanosť o otázkach zdravotného postihnutia v celej Európe; bezplatné vzdelávanie rodičov o tom, ako sa starať o deti so zdravotným postihnutím; viac finančných prostriedkov pre rodiny s deťmi so zdravotným postihnutím; a lepšie pochopenie ľudí s rôznymi potrebami a ich života.

Ray Oyetunji (PICUM) poskytla stručný prehľad o migračnom fronte a o tom, čo bráni lepšie integrovať migrantov, utečencov a žiadateľov o azyl do vzdelávacieho systému. Vyzvala na opatrenia financované EÚ na podporu kultúrnej integrácie vrátane vytvorenie pracovnej skupiny medzi migrantmi, učiteľmi, vládami a lepšou politikou na „uľahčenie prístupu k vzdelaniu pred statusom (povolením)“. Inými slovami, počas čakania nenechávajte migrantov v kúte čakať na oficiálne povolenie pracovať, študovať a znovu začať naplno žiť. Kľúčom k riešeniu segregácie je prístup k odbornému vzdelávaniu a vzdelávaniu hneď pri príchode a lepšie a viac informácií o právach a nárokoch. Nakoniec zdôraznila, že je dôležité mať k dispozícii účinný, všeobecne uznávaný rámec ,

aby sa uznali a potvrdili predchádzajúce pracovné skúseností a kvalifikácia migrantov, aby sa urýchlila ich integrácia do spoločnosti.

Počas celého dialógu boli účastníci panela vyzvaní, aby odpovedali na tieto štyri témy. Po prvé, Michèle Vleminckx a Nathalie Debroux z pracovnej skupiny pre chudobu a prístupu ku vzdelávaniu, ATD Fourth World Belgium, prezentovali výsledky úspešného projektu nazvaného „Škola, kde všetci uspejú“. Zdôraznili význam spolupráce so všetkými zainteresovanými stranami vrátane rodín a detí a dôležitosť dobrej komunikácie počas celého procesu, najmä pri určovaní hlavných problémov alebo dôvodov, pre ktoré niektoré vzdelávacie systémy zlyhávajú u niektorých deťoch (napr. pocity odmietnutia, rôzne učebné rytmy, nedostatok skúseností, špecializovaných vyučovacích / sociálnych služieb). Vysvetlila sa metóda a akademický základ štúdie, vrátane systému párovania (pedagóg a dieťa) pre identifikáciu potrieb, čo viedlo k vytvoreniu zmiešaných skupín počas rozoberania témy do hĺbky. Z mnohých záverov, ktoré predložil výbor ATD, sa nahlas a jasne ozvalo, že „nikto by nemal byť na okraji“, že neexistujú „dobrí“ alebo „zlí“ študenti. Všetky deti potrebujú a sú schopné nadobudnúť základy (čítanie, písanie, matematika); učitelia musia byť vyškolení na to, aby upozorňovali na rizikových žiakov a podporovali ich, zdôrazňovali pozitíva a organizovali všetko v duchu spolupráce. Je dôležité obmedziť veľkosť tried a mať minimálne dvoch profesionálov na triedu. Zistilo sa viac zamerania na domáce prostredie a vonkajšiu podporu, ako aj potreba čestného a profesionálneho poradenstva s dôrazom na motiváciu detí, aby si rozvíjali svoje vlastné ambície a pomohli im zabezpečiť, že orientácia, ktorú si zvolia, je pre nich tá správna (a ak nie, tak je dostatočná flexibilita na zmenu smeru v prípade potreby). Hovorili aj o záväzku Belgicka dodržiavať medzinárodné dohovory o právach detí. „To všetko“ konštatovali, „znamená, že deti sa viac zapájajú a ich sebadôvera rastie, mobilita medzi školami je jednoduchšia a ponúka nový pohľad na zaobchádzanie so žiakmi a rodinami v neistých situáciách.

Čo môže EÚ skutočne urobiť, aby posilnila „právo“ na vzdelávanie?

Moderátorka položila túto otázku Michaelovi Teutschovi, vedúcemu oddelenia pre školy a viacjazyčnosť, Európskej komisii, GR pre vzdelávanie a kultúru, ktorý odpovedal, že ciele boli dobre formulované, ale pri aplikácii došlo k zlyhaniu. „Hoci EÚ by mohla „posilniť“ diskusiu (prostredníctvom výmeny osvedčených postupov, financovania projektov atď.) na vnútroštátnej úrovni, zostala na 100% v národnej kompetencii,“ povedal. Európsky sociálny fond je hlavným nástrojom na úrovni EÚ na boj proti chudobe a na podporu vzdelávania v rámci programu Erasmus +, ktorý tiež zohráva dôležitú úlohu. Vysvetlil niektoré spôsoby, ktorými to Erasmus dosahuje, vďaka svojmu bohatšiemu programu výmeny študentov, vďaka celoživotnému vzdelávaniu a mobilite a zjednodušeniu postupov, aby bol inkluzívnejší a prístupnejší. Zdôraznil, že predčasné ukončenie školskej dochádzky je určite na programe a na to existuje dobre rozvinutá stratégia EÚ s niekoľkými významnými úspechmi v Portugalsku a v Holandsku. Ale bude trvať dlhšie, kým sa rozbehne, povedal.

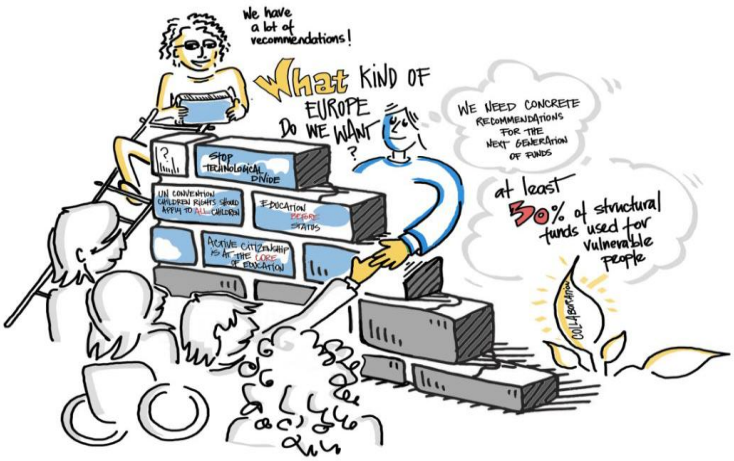

Upozornil, že Európsky súbor nástrojov (European Toolkit for Schools) pre školy na platforme Vzdelávacia brána (Education Gateway) pomáha presadzovať začleňovanie a bojovať proti predčasnému ukončeniu školskej dochádzky. Poskytuje praktické rady a príklady pre učiteľov a zároveň podporuje spoluprácu v celej EÚ na inovatívnom spôsobe zapojenia detí. Dotkol sa iných tém, ale chcel sa dozvedieť viac od zvyšku rečníkov panelu o týchto témach. Medzičasom povedal, že Komisia bola „šťastná, že tu podporuje dobré myšlienky" a pripomína ľuďom dôležitosť „skutočne inkluzívneho vzdelávania". V časoch väčšej úlohy EÚ vo vzdelávaní sa predstavitelia členských štátov Európskej únie vyjadrili k myšlienke Európskeho vzdelávacieho priestoru, nadnárodnému, inovatívnemu a inkluzívnemu vzdelávaciemu systému. Ministri skúmajú, ako ďaleko to môže ísť, a poďakoval za podporu a dobré podnety zhromaždenia PEP, aby predložil návrhy Európskemu parlamentu a Rade.

Jednoduché otázky ... ale náročné odpovede

Takéto otvorenie nasledovalo vstupom Jean Lamberta, poslankyne Európskeho parlamentu, Skupiny zelených / Európskej slobodnej aliancie. Moderátorka ju požiadala o reakciu na národné prezentácie, najmä vo vzťahu k Európskemu pilieru, cieľov v oblasti sociálnych práv a trvalo udržateľného rozvoja.

Tieto otázky boli dosť jednoduché, dodala, ale veľkým problémom bolo spojenie všetkých iniciatív na rôznych úrovniach, aby udali smer a načasovanie. SDG tu prichádzajú ako zastrešujúca cesta vpred, vrátane práva na vzdelanie, rovnosť, čo sa deje vo svete práce atď. O mnohých témach sa diskutovalo a písalo sa o nich, ale poslankyňa dodala, že je diskutabilné, aký veľký pokrok sa dosiahol a ako príklad uviedla predčasné ukončenie školskej dochádzky. Prioritou bola stratégia Európa 2020 spolu s bojom proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu, je však potrebné viac práce (s odkazom na uvedené rumunské číslo). „Nesmieme zabúdať, že škola môže byť pre deti nudným miestom," povedala. Ak to tak deti nevidia, vedie to k slušnej platenej práci. „Aký je zmysel toho", pýtajú sa. Europoslankyňa sa dotkla bodov prechodu zo školy do práce a uviedla, že je dôležité prepojiť ich s odborným školením; tak študenti vidia pokrok a vidia, prečo je vzdelávanie v skutočnosti dôležité. Dôležité je napríklad lepšie pochopenie toho, ako to všetko funguje na úrovni členských štátov. „A na tento účel je tu proces európskeho semestra" dodala , aby pomohol spojiť čo treba a peniaze na to nadväzujú.

Pokiaľ ide o azyl / migráciu, je to „veľký problém“ pre Parlament od roku 2014. Súhlasila s tým, že čím skôr budú môcť vstúpiť na trh práce, tým lepšie. „Nemá zmysel inak,“ povedala. Ako sa môžu noví prisťahovalci integrovať, ak nepracujú alebo nemajú prístup k jazykovým kurzom? Parlament podporil toto financovanie a revidoval niektoré nariadenia s cieľom zabezpečiť rýchlejší prístup.

Poslankyňa Európskeho parlamentu Gabriele Zimmerová z Konfederatívnej skupiny Európskej zjednotenej ľavice, Severskej zelenej ľavice, sa sústredila na participáciu, angažovanosť a spoločné systémy inkluzívneho vzdelávania. „Pre Parlament,“ povedala, „je naozaj dôležité počuť hlasy delegátov PEP Stretnutia , ktorých skúsenosti s politikou a jej uplatňovaním v praxi v členských štátoch sú prvoradé. Povedala, že je na EP, aby vytvorila nástroje, programy a financovanie lepšej politiky pre všetkých ľudí (migrantov, ľudí so zdravotným postihnutím, ľudí zažívajúcich chudobu), aby sa zabezpečilo, že ich právo na vzdelanie bude rešpektované bez ohľadu na ich postavenie. Vychádzajúc z príbehov, ktoré boli na stretnutí odkomunikované, povedala, že je potrebná „hlboká reforma“ vo vzdelávaní - od materskej školy po univerzitu až po celoživotné vzdelávanie, na čo sú vyčlenené aj Štrukturálne fondy pre členské štáty , múdre programy, ktoré zabezpečujú, že sa použijú na potreby trhu a osobný rozvoj, aby sa pomohlo ľuďom vymaniť sa z chudoby. Parlament pracuje na zárukách vo výške najmenej 25 - 30% finančných prostriedkov ESF na rôzne projekty, ktoré umožňujú individuálny prístup k vzdelávaniu pre všetkých. Veci, ako je zdarma doprava, materské školy, mobilita na školách a podpora ľudí v hmotnej núdzi, minimálny príjem, aby deti mohli zostať v škole do jej ukončenia a pokračovať v dobrej práci.

Marie Zvolská, poradkyňa pre Európske záležitosti Konfederácie zamestnávateľov a podnikateľov Združenia zamestnávateľov a podnikateľov Českej republiky, členka Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (EHSV), vidí v tomto viac prepojenom vzdelávacom systéme významnú úlohu občianskej spoločnosti. Hovorila o činnostiach EHSV, ktoré sa osobitne zaoberajú zdravotným postihnutím a právami, a plne súhlasila s návrhmi v paneli. „Všetky sú užitočné a radi by sme ich využili v našich rozhodnutiach,“ potvrdila a dodala, že právo na vzdelanie by nemalo byť len pre deti, ale aj pre ostatných v rámci celoživotného vzdelávania a že budovy, školy atď. by mali byť prístupné pre ľudí so zdravotným postihnutím. Prístup k informáciám je tiež dôležitý: „Nie každý pozná svoje práva, možnosti ... Podporme teda všetky aktivity smerujúce k lepšiemu začleneniu!“

„Účasť a angažovanosť je stredobodom dobrých politických riešení,“ poznamenala Sian Jones vo svojom príspevku. „Hoci je jasné, že vzdelávanie je priamo zodpovednosťou členských štátov, EÚ musí zohrávať jasnú úlohu pri vytváraní nátlaku (metóda „mrkva a palica“) v niektorých krajinách s nedostatočnými vzdelávacími systémami a pri vytváraní podmienok pre spoločné riešenia výziev identifikovaných na tomto Stretnutí na úrovni EÚ a príslušných aktérov EP a EHSV a iných štúdií.“

Je to na vás ...

Diskutujúci boli vyzvaní, aby zo zostávajúcich štyroch zastrešujúcich tém, o ktorých sa diskutovalo v poslednom kole world café, vytvorili otázku týkajúcu sa všetkých úlovkov, ktorá sa má položiť na panel.

Otázka aktívneho občianskeho združenia: Akú úlohu zohráva vzdelávanie, aby absolventi škôl boli pripravení na spoločenské výzvy v budúcnosti a aby bolo isté, že vzdelávanie je cestou z chudoby?

Nadmerná kvalifikovanosť - nezamestnanosť: Ako vám môže EAPN pomôcť vybudovať silnú vzdelávaciu základňu,z ktorej možno dosiahnuť sny o dobrej kariére bez toho, aby sa absolventi dostali do pasce neustáleho preškoľovania?

Uznanie životných zručností (vzdelávanie dospelých): Koľko krajín okrem Portugalska uplatnilo požiadavky Európskej komisie na formálne vzdelávanie; aký tlak sa vyvíja na členské štáty, aby to tiež realizovali?

Jednotné vzdelávacie systémy: V Európe existuje veľká medzera vo vzdelávaní; veríme v jednotný vzdelávací systém, aby všetci mali rovnaké príležitosti; ako sa to dá dosiahnuť v praxi?

Michael Teutsch sa najprv zaoberal otázkou aktívneho občianstva a povedal, že EÚ odporučila kľúčové zručnosti vrátane gramotnosti, matematiky, vedy a občianstva a kultúrneho učenia. Mnohé členské štáty využívajú tieto odporúčania vo formálnych učebných osnovách, dokonca aj medzi znevýhodnenými komunitami, a to pomohlo posilniť občiansku hrdosť. Aby sa tieto medzery vyplnili, je potrebné tieto myšlienky rozšíriť“, uviedol.

Gabriele Zimmerová sa zaoberala otázkou spoločného systému vzdelávania a dospela k záveru, že by to bola zložitá výzva, pretože aj v rámci členských štátov existujú rôzne odlišné systémy (napr. 16 spolkových krajín v Nemecku). Reálnejším cieľom je akceptovanie kritérií a „úrovní“ na podporu vzdelávania mobilitou. Nakoniec povedala, že ide o to, akú EÚ chceme, ako ďaleko chceme, aby to išlo. Každý by sa musel odsúhlasiť jednotný vzdelávaci systém a sociálny systém, čo znamená, že EÚ získa čiastočnú alebo úplnú právomoc v tejto oblasti.

„To je veľká diskusia!“ Teutsch dodal, že na základe Zmluvy o EÚ sa nepredpokladá jednotný vzdelávací systém. Ale pýta sa, či by to naozaj pomohlo. „Pre mňa je dôležité dať každému šancu, právo jednotlivca a nie som si istý, či potrebujeme rovnaký systém, aby sme sa tam dostali,“ povedal.

V súvislosti s otázkou uznania životných zručností, sa pani Marie Zvolská vyjadrila k správe EHSV o formálnom / neformálnom vzdelávacom mixe a dospela k záveru, že“ neformálne zručnosti by mali mať väčšiu váhu pri vytváraní kvalifikácií, ktoré ponúkajú príklady z Holandska a Nemecka, ako napríklad online overovanie (validizácia) zručností, čo môže fungovať“, povedala, „ale je potrebné to ďalej rozvíjať“. Teutsch uznal, že existovala nadmerná kvalifikácia, ale zdôraznil, že by sa nemal podceňovať celkový význam dobrého vzdelávania, čo zvyčajne zvyšuje zamestnateľnosť. Na otázku, ktoré členské štáty v tejto súvislosti overili tieto pracovné postupy, nemal okamžitú odpoveď.

Europoslankyňa Zimmer využila poslednú príležitosť, pretože diskusné stretnutie sa skončilo poďakovaním všetkým za ich konkrétne, inovatívne odporúčania, ktoré pomôžu Parlamentu v jeho legislatívnej práci a zdôvodnia dodatočné vyčlenenie väčšej sumy štrukturálnych fondov (v rámci

súčasných rokovaní MMF) smerom k hodnotnému cieľu ukončiť chudobu v Európe. Požiadala o akékoľvek a všetky podnety, ktoré by túto vec podporili. Vera Hinterdorferová, podpredsedníčka EAPN, odpovedala, že Sieť bude zdieľať stanovisko k tejto téme so skupinou panelistov po podujatí, ale žartom varovala, že poslankyňa EP otvorila Pandorinu skrinku. „Možno bude vaša e-mailová schránka preplnená návrhmi!“

UKONČENIE A HODNOTENIE

V tradícii stretnutia PEP každoročne EAPN povzbudzuje všetkých delegátov, aby sa zamysleli nad minulými dňami, čo si zoberú sebou zo skúseností, čo sa im páčilo a čo by chceli robiť inak. Odpovede sa hodnotia a spätná väzba smeruje k tomu, aby boli budúce stretnutia PEP ešte lepšie.

Leo Williams, riaditeľ EAPN, tiež využil príležitosť poďakovať všetkým za ich neoceniteľné príspevky a pochválil zamestnancov a dobrovoľníkov za tvrdú prácu a oddanosť pred, počas a po podujatí. Informoval všetkých, že kresby a správy o podujatí budú v primeranom čase zdieľané s delegátmi, poslancami Európskeho parlamentu a Európskou komisiou, vrátane príspevkov z 15 rozhovorov za stolami a ďalších skvelých momentov a obrázkov z podujatia.

Je na každom, aby využil túto prácu a podnecoval diskusiu doma, s hlavami štátov a so svojimi budúcimi poslancami EP pred voľbami do Európskeho parlamentu v máji 2019, podľa Williamsa: „Participácia je naozaj súčasťou „DNA“ v Europskej sieti EAPN, na národnej úrovni a tu na zasadnutí PEP. Robíme dlhodobú strategickú reflexiu o tom, kde chceme byť, a chceme to postaviť na ľuďoch, ktorí zažívajú chudobu v Európe. “

Ponúkol príklady otázok, o ktorých by sa malo uvažovať až do nasledujúceho stretnutia: Čo by znamenalo silné hnutie proti chudobe v Európe? Aký je hlavný politický problém, ktorý by ste chceli riešiť? Ako by ste sa chceli zapojiť do opatrení na boj proti chudobe?

Ako to môžeme urobiť lepšie?

A posledná otázka pre delegátov na stretnutí je: „Ako môže EAPN pracovať lepšie? Ako sa môže stretnutie zlepšiť? “Podobne ako v predchádzajúcich rokoch boli účastníci vyzvaní, aby„ hlasovali nohami “pohybom nahor a nadol imaginárnou čiarou v konferenčnej miestnosti zobrazujúcej, ako boli spokojní s konaním; jeden koniec úplne „spokojný“, druhý koniec „nespokojný“.

Prevažná väčšina delegátov sa presunula na koniec „spokojných“ v miestnosti len niekoľkí zostali v polovici cesty (z polovice spokojní). Jeden delegát povedal: „Stretli sme sa tu s mnohými priateľmi.“ Jedna zo stola hostiteľa vo svetovej kaviarni povedala, že je to jej prvá skúsenosť s PEP stretnutím a že bola naozaj ohromená „obohacujúcimi rozhovormi“ a koľko ľudí o týchto témach vedelo.

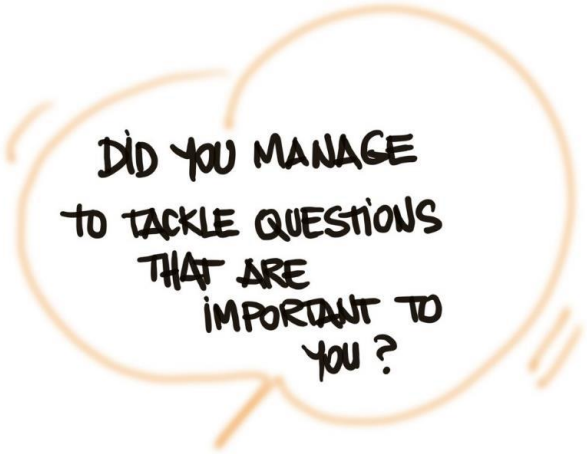

Opäť platí, že ľudia driftovali, zostali prevažne na pozitívnom konci, spokojní, ale tentokrát bolo zaznamenané nejaké zlepšenie. Jeden delegát blížiaci sa nespokojnému koncu povedal, že otázka na rozpor týkajúci sa technológií , nebola dostatočne zodpovedaná, „napriek tomu vieme, že je to hnacia sila prelomenia chudoby vpred“. Williams súhlasil a povedal, že je to skutočne dlhodobá otázka, ktorú bude EAPN ďalej skúmať. Ďalší delegát pociťoval, že sa diskutuje o symptómoch a hrubých predstavách o tom, kam ísť, ale nie o príčinách, konkrétnych opatreniach, plánovaní alebo stratégiách ako riešiť tento problém. Dúfal, že sa dostaneme bližšie k tomu, čo je potrebné pre tých, ktorí prijímajú rozhodnutia, spolu s jednoduchou otázkou: „Potrebujete spolupracovať s nami a získať našu pomoc, alebo to môžete urobiť sami?“

Ďalšia delegátka dodala, že aj keď sú s prácou, rozhovormi, kolegami a EAPN veľmi spokojná, nabudúce by sme uvítali konkrétnejší dialóg s osobami s rozhodovacími právomocami, „inak by naše prípravy a práca, ktorú sme tu vykonali, mala malý vplyv na tvorbu politík“. Navrhla, aby bol naplánovaný užší a dôslednejší dialóg s osobami s rozhodovacími právomocami v rámci podujatia, dokonca aj celé interaktívne stretnutie s politikmi. "Viem, že sú zaneprázdnení, ale musíme nájsť spôsob, ako ich udržať v paneli dlhšie, a keď odídeme, aby sme mali plán na to, čo máme robiť , aby sme postúpili vpred."

Akcia bola kvalifikovaným úspechom z hľadiska dodania sily a odvahy delegátom. Jeden delegát povedal: „Nie je to samotné stretnutie, ktoré ma posilnilo. Dnešná odpoveď zo strany osôb s rozhodovacou právomocou ma nenadchla. Cítime sa privilegovaní byť tu a panelisti by to mali tiež tak vnímať. Niektoré otázky neboli zodpovedané. “

Ďalší delegát ponúkol niečo o bájke, aby vysvetlil svoje pocity z PEP 2018, ktorý skúmal kúzlo vzdelávania (pozri nižšie).

„Toto stretnutie PEP ma donútilo premýšľať o škole iným spôsobom. Prišli sme s vedomím, že je potrebná zmena a my sme na to splnomocnení. Na našom (EAPN Estonia) stánku na trhu nájdete dva obrázky; jeden s chlapcom, ktorý nevie čítať. Kradne jablká svojho blížneho, padá zo stromu a chytia ho . „Poviem to tvojím rodičom?“ opýta sa sused. „Prosím nie. Urobím, čo chcete, “odpovedá chlapec. Sused hovorí, že rád číta, ale má veľmi slabý zrak, preto ho žiada, aby mu predčítal. A po čase, keď sa chlapec vráti do školy, učiteľ zistí, že chlapec vie teraz čítať (lepšie). To, čo učiteľ nedokázal urobiť, by mohol sused s novými metódami. Musíme zmeniť školy. Vďaka."

ĎALŠIE ČÍTANIE

Ak sa chcete dozvedieť viac o podujatiach zameraných na boj proti chudobe a aktivitám EÚ zameraných na boj proti chudobe, obráťte sa na tieto odkazy.

European Anti-Poverty Network: www.eapn.eu
European Meeting of People Experiencing Poverty: voicesofpoverty-eu.net
DG Employment, Social Affairs and Inclusion: ec.europa.eu/social/home
European Pillar of Social Rights: ec.europa.eu/social/pillar
Europe 2020 Strategy: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-semester/framework/europe-2020-strategy_en

INFORMÁCIE A KONTAKT

Pre viac informácií o práci EAPN je potrebné kontaktovať

Magda Tancău - rozvojová riaditeľka EAPN

magda.tancau@eapn.eu - 0032 (2) 226 58 50

Pozrite si všetky publikácie a aktivity EAPN na www.eapn.eu

Európska sieť proti chudobe (EAPN) je nezávislá sieť mimovládnych organizácií (MVO) a skupín zapojených do boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu v členských štátoch Európskej únie, ktorá bola založená v roku 1990.

EURÓPSKA SIEŤ PROTI CHUDOBE. Reprodukcia je povolená za predpokladu, že je uvedený odkaz na zdroj. Apríl 2019.

Táto publikácia získala finančnú podporu z programu Európskej únie pre zamestnanosť a sociálne inovácie „EaSI“ (2014 - 2020). Ďalšie informácie nájdete na adrese: http://ec.europa.eu/social/easi.

Názory vyjadrené EAPN nemusia nevyhnutne odrážať oficiálne stanovisko Európskej komisie.